

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

Πτυχιακή Εργασία

Τίτλος: Μετάφραση του κειμένου «Παράγοντες κλειδιά για επιτυχημένες έρευνες και διώξεις αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων»

“Key factors for successful investigations and prosecutions of core international crimes”

Κυριάκος Μαργαριτόπουλος

ΑΜ: Ξ2019041

Επιβλέπων Καθηγητής: Σταύρος Κοζομπόλης

Συνεπιβλέπουσα Καθηγήτρια: Βιλελμίνη Σωσώνη

Κέρκυρα, Σεπτέμβριος 2023

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Εισαγωγή	7
2. Μετάφρασμα.....	9
3. Πρωτότυπο.....	25
4. Σχολιασμός	39
4.1 Σχολιασμός μεταφραστικής εντολής (Nord – Λειτουργική προσέγγιση)	39
4.2 Ανάλυση του Κειμένου Πηγή	40
4.3 Μεταφραστικά προβλήματα (Baker).....	41
4.3.1 Λεξικό επίπεδο.....	41
4.3.2 Υπερλεξικό επίπεδο	43
4.3.3 Πραγματολογικό Επίπεδο.....	43
4.3.4 Κειμενική ισοδυναμία	44
4.3.5 Ζητήματα ορολογίας (Κελάνδριας, Κεραμίδας).....	45
5. Επίλογος	47
6. Βιβλιογραφικές αναφορές	48
7. Παράρτημα	51

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον επιβλέποντα της παρούσας εργασίας, ακαδημαϊκό υπότροφο στο ΤΞΓΜΔ, κ. Σταύρο Κοζομπόλη και τη συνεπιβλέπουσα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο ΤΞΓΜΔ κ. Βιλελμίνη Σωσώνη, για την πολύτιμη καθοδήγηση και ενθάρρυνση για την επίτευξη του βέλτιστου δυνατού αποτελέσματος, καθώς και για τον χρόνο που μου αφιέρωσαν. Οι παρατηρήσεις, ο σχολιασμός και οι παρεμβάσεις τους ήταν ιδιαίτερα ουσιώδεις και με διευκόλυναν σημαντικά στην πορεία υλοποίησης της εργασίας μου.

Περίληψη

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εκπονήθηκε υπό την επίβλεψη του Σταύρου Κοζομπόλη, ακαδημαϊκού υποτρόφου στο Τμήμα Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας (ΤΞΓΜΔ) του Ιονίου Πανεπιστημίου και της Αναπληρώτριας Καθηγήτριας στο ΤΞΓΜΔ, κ. Βιλελμίνης Σωσώνη. Η θεματική του έγκειται στη μετάφραση του κειμένου «Παράγοντες κλειδιά για επιτυχημένες έρευνες και διώξεις αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων», η οποία εκδόθηκε από την πλατφόρμα Eurojust της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή την Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας, και το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για τη διερεύνηση και δίωξη της γενοκτονίας, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και των εγκλημάτων πολέμου.

Σκοπός αυτής της εργασίας είναι, εκτός από τη μετάφραση του πρωτότυπου αγγλικού κειμένου στα ελληνικά, η ανάλυση και καταγραφή των ιδιαίτερων σημασιολογικών και δομικών στοιχείων του κειμένου πηγή, καθώς και εξωκειμενικών παραγόντων, τα οποία συμβάλλουν στη μετάδοση του μηνύματος και του νοήματος των συγγραφέων στο αναγνωστικό κοινό, με τελική κατάληξη τη μεταφραστική απόδοσή του στη γλώσσα στόχο και τη σύνοψη αποτελεσμάτων και συμπερασμάτων αναφορικά με τη μεθοδολογία και διαδικασία που ακολουθήθηκε. Εφαλτήριο αυτού του εγχειρήματος αποτελούν οι μεταφραστικές προσεγγίσεις στον κλάδο της μετάφρασης, όπως της Christiane Nord (1991), της Mona Baker (1992), του Παναγιώτη Κελάνδρια, του Σωτήριου Κεραμίδα κ.ά.

Abstract

This thesis was prepared under the supervision of Stavros Kozobolis, academic scholar at the Department of Foreign Languages, Translation and Interpreting (DFLTI), and associate Professor at the DFLTI Sisoni Vilelmini. The main subject is the translation of the text “Key factors for successful investigations and prosecutions of core international crimes”, published by the EU platform of Eurojust, i.e. the EU Agency for Criminal Justice Cooperation, and its EU Network for investigation and prosecution of genocide, crimes against humanity and war crimes.

The purpose of this paper is the translation of the original English text to Greek, the analysis and documentation of the specific semantic and structural elements of the source text, as well as of the extratextual factors that contribute to the transmission of the authors’ message and meaning to its audience, thus leading to the final translation of the text into the target language and the summary and conclusions on the results, the methodology and process followed. This project is based on the translation approaches and theories of Christiane Nord (1991), Mona Baker (1992), Panagiotis Kelandrias and Sotirios Keramidas etc.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα αποτελούν ένα μείζονος σημασίας πρόβλημα στις σημερινές κοινωνίες, οι οποίες δυσκολεύονται να ανταποκριθούν στον ολοένα αυξανόμενο αριθμό τέτοιων υποθέσεων. Πρόκειται για προκλήσεις μεγάλης βαρύτητας και δυναμικής, που απειλούν την ασφάλεια και τη γενικότερη ευημερία και ειρήνη των χωρών. Παρόλο που η πλειονότητα αυτών των υποθέσεων εντοπίζεται εκτός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο αντίκτυπός τους στα κράτη μέλη είναι πιο εμφανής από ποτέ. Σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, αρμόδιοι για την επίλυση αυτών των ζητημάτων είναι οι εθνικές αρχές, τις οποίες στηρίζουν σε αυτήν την προσπάθεια τους η Eurojust και το Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας της ΕΕ. (EUROJUST, n.d.)

Το προς μετάφραση κείμενο με τίτλο “Key factors for successful investigations and prosecutions of core international crimes”, εκδόθηκε από τους παραπάνω φορείς και είναι διαθέσιμο ως αρχείο στο κοινό στην ιστοσελίδα του EUROJUST. Στο πλαίσιο του αγώνα της καταπολέμησης τέτοιας φύσεως παραβιάσεων του διεθνούς δικαίου αναδεικνύει και επισημαίνει σημαντικούς παράγοντες, οι οποίοι επιτρέπουν την επιτέλεση επιτυχημένων ερευνών και την άσκηση ποινικής δίωξης εις βάρος τους, έχοντας παράλληλα ως πυρήνα ανάλυσης το εγχείρημα του Δικτύου κατά της Γενοκτονίας.

Η παρούσα πτυχιακή εργασία βασίζεται στην ανάλυση του παραπάνω πρωτοτύπου και στη μετάφρασή του από τα αγγλικά, τη γλώσσα πηγή, στα ελληνικά, στη γλώσσα στόχο. Αρχικά, θα γίνει παράθεση του μεταφράσματος και του πρωτοτύπου. Στη συνέχεια, θα σχολιαστεί η μεταφραστική διαδικασία του έργου και πιο συγκεκριμένα, η μεταφραστική εντολή και το κείμενο πηγή με βάση τη λειτουργική προσέγγιση της Christiane Nord (1991). Παράλληλα, θα επισημανθούν τα μεταφραστικά προβλήματα που προέκυψαν κατά την απόδοση του κειμένου αφετηρία στη γλώσσα στόχο, υπό το πρίσμα του μεταφραστικού μοντέλου της Baker και των μεταφραστικών προσεγγίσεων σε ζητήματα ορολογίας (Κελάνδριας, 2007, Κεραμίδας, 2015 μεταξύ άλλων).¹ Τέλος, θα γίνει μία σύνοψη αποτελεσμάτων και συμπερασμάτων πάνω στο

¹ Κελάνδριας, Π. (Μάιος 2007). Η Μετάφραση των Οικονομικών Κειμένων – Μια λειτουργική προσέγγιση. Εκδόσεις Δίαυλος.

Κελάνδριας, Π. (2023). Η πράξη της μετάφρασης. (Προπτυχιακό εγχειρίδιο). Κάλλιπος, Ανοικτές Ακαδημαϊκές Εκδόσεις. Ανακτήθηκε από:

<https://repository.kallipos.gr/handle/11419/8621>

Κεραμίδας, Σ. Γ. (2015). Ζητήματα ορολογίας στη τεχνική μετάφραση. Εκδόσεις Δίαυλος.

Pobočíková, P. (2012). Nord – Text Analysis in Translation. Retrieved from:

chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://is.muni.cz/th/217560/ff_m/DP_Pobocikova.pdf

περιεχόμενο της εργασίας, έχοντας ως αφετηρία της σκέψης μας το προς ανάλυση κείμενο και τον γενικότερο κλάδο της μετάφρασης καθώς και την επίδρασή του στο γεφύρωμα του σημασιολογικού χάσματος μεταξύ δύο γλωσσών και πολιτισμών. Σε αυτό το σημείο πρέπει να αναφερθεί ότι κεντρικό ρόλο στη μεταφραστική διαδικασία διαδραμάτισε η δημιουργία ενός γλωσσαρίου πάνω στην ορολογία του προς διεργασία κειμένου στις γλώσσες εργασίες, το οποίο συντάχθηκε ύστερα από προσεκτική μελέτη και επιλογή αξιόπιστων πηγών, όπως λεξικών και παρεμφερών κειμένων από αναγνωρισμένους φορείς, όπως την Eur-Lex. Επίσης, στην εξομάλυνση του μεταφραστικού έργου του πρωτοτύπου συνέβαλαν και τα βιβλία των προς αναφορά καθηγητών μου, οι οποίοι με την πραγματεία τους, και πιο συγκεκριμένα με τα βιβλία και τις δημοσιεύσεις τους, λειτούργησαν ως πηγή έμπνευσης και άντλησης γνώσεων πάνω στο αντικείμενό μου, οι οποίες εν τέλει μου επέτρεψαν να ολοκληρώσω την παρούσα εργασία.

EUROJUST

Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Ποινικής Δικαιοσύνης

Παράγοντες κλειδιά για επιτυχημένες έρευνες και διώξεις αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων

Από το 2016 έχει σημειωθεί μία σταθερή άνοδος στις έρευνες και στις διώξεις του εγκλήματος της γενοκτονίας, στα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και στα εγκλήματα πολέμου (γνωστά καθολικώς ως αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα). Ο αριθμός των νεοεμφανιζόμενων υποθέσεων στα κράτη μέλη αυξήθηκε συνολικά κατά 44% μεταξύ του 2016 και του 2021.

Αυτή η τάση μπορεί να αποδοθεί, εν μέρει, στη κλιμάκωση των συγκρούσεων και στη διάπραξη φρικαλεοτήτων κοντά στα σύνορα της ΕΕ (πιο πρόσφατα στην Ουκρανία, τη Λευκορωσία και τη Συρία), οδηγώντας σε μαζική εισροή προσφύγων στα κράτη μέλη. Το υψηλότερο επίπεδο εμπειρογνωμοσύνης που διαθέτουν πλέον οι εθνικές αρχές στον τομέα των αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων εξηγεί επίσης την εντατικοποίηση των ερευνών.

Η Eurojust, η Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας και το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για τη διερεύνηση και δίωξη της γενοκτονίας, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και των εγκλημάτων πολέμου (Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας), στηρίζουν τις εθνικές αρχές στις έρευνες και τις διώξεις των αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων. Μαζί, χρησιμεύουν ως μία κεντρική θύρα υποδοχής στην ανταλλαγή πληροφοριών και τεχνογνωσιών και βοηθούν τις εθνικές δικαιοδοσίες, τους διεθνείς οργανισμούς και την κοινωνία των πολιτών στον συντονισμό των προσπαθειών λογοδοσίας.

Το 2014, το Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας υιοθέτησε τη Στρατηγική για την καταπολέμηση της ατιμωρησίας για αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα εντός της ΕΕ και των κρατών μελών της. Η Στρατηγική, βασισμένη σε διδάγματα που αντλήθηκαν και τις βέλτιστες πρακτικές που εντοπίστηκαν από τα Σημεία Επαφής του Δικτύου κατά της Γενοκτονίας, συνέστησαν ένα σύνολο μέτρων προς υποστήριξη των εθνικών αρχών στον αγώνα κατά της ατιμωρησίας. Οι εξελίξεις που παρατηρήθηκαν έκτοτε επισημαίνουν και επιβεβαιώνουν βασικά στοιχεία της επιτυχίας στην αντιμετώπιση αυτών των αποτρόπαιων εγκλημάτων.

Υποθέσεις Αρχετυπικών Διεθνών Εγκλημάτων στην ΕΕ (2016-2021)

Εκκρεμείς ή εν εξελίξει υποθέσεις

Επιλυθείσες ή κλειστές υποθέσεις

Νέες υποθέσεις

Υιοθέτηση ενός πλήρους νομοθετικού πλαισίου

Χωρίς ενημερωμένη νομοθεσία που να καθορίζει εγκλήματα πολέμου, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και το έγκλημα της γενοκτονίας, στο εθνικό δίκαιο, είναι αδύνατο για τα κράτη μέλη να διερευνούν και να ασκούν αποτελεσματικά δίωξεις σε υποθέσεις. Αντ' αυτού, οι εθνικές αρχές ενδέχεται να χρειαστεί να ασκήσουν δίωξη για μικρότερα εγκλήματα ή αδικήματα (ανθρωποκτονία, τρομοκρατία, παραβιάσεις κυρώσεων). Ενδέχεται επίσης να αντιμετωπίσουν νομικά εμπόδια, όπως την παραγραφή, τα οποία δεν μπορούν να εφαρμοστούν σε αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα.

Αλλά για να είναι επιτυχημένες οι δίωξεις, η μεταφορά του ορισμού των εγκλημάτων σε έναν ποινικό κώδικα είναι ανεπαρκής. Πρέπει επίσης να εφαρμοστούν έννοιες, όπως η εντολή και η ευθύνη ανωτέρων ή η κοινή εγκληματική επιχείρηση. Τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να υιοθετήσουν ένα ευέλικτο διαδικαστικό πλαίσιο που επιτρέπει στις εθνικές αρχές να ασκούν δίωξη βάσει παγκόσμιας δικαιοδοσίας ή εξωεδαφικής αρμοδιότητας.

Αυτό σημαίνει ότι τα κράτη πρέπει να είναι σε θέση να ασκούν ποινική δίωξη εις βάρος αλλοδαπών για εγκλήματα που διαπράττονται στο εξωτερικό. Στην πράξη, τα περισσότερα κράτη μέλη εφαρμόζουν κάποια μορφή εξωεδαφικής αρμοδιότητας για αυτά τα εγκλήματα. Ωστόσο, ενδέχεται να ισχύουν συγκεκριμένες συνθήκες, όπως:

παρουσία ή κατοικία ενός ύποπτου δράστη στην επικράτεια του κράτους μέλους

κατάσταση διττού αξιοποιήσιμου ή επικύρωση του καταστατικού της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (ICC) από το κράτος όπου διαπράχθηκαν τα εγκλήματα ή το κράτος του οποίου την εθνικότητα έχει ο δράστης

ή

την έγκριση από το Υπουργείο Δικαιοσύνης, τον Γενικό Εισαγγελέα ή από άλλο δημόσιο υπάλληλο για να ανοίξει μια υπόθεση.

Υπό τις ισχύουσες συνθήκες, ενδέχεται να παρεμποδίσουν τις συλλήψεις υπόπτων ή το άνοιγμα μιας υπόθεσης σε υποτιθέμενα αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα.

Πραγματολογική πολυπλοκότητα

Φύση και κλίμακα εγκλημάτων – Τα αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα εμφανίζονται σε μια εκτεταμένη κλίμακα και μπορεί να περιλαμβάνουν χιλιάδες άμεσα θύματα, εκατοντάδες πιθανούς μάρτυρες και πολλαπλούς δράστες. Οι ερευνητές θα έρθουν αντιμέτωποι με άγνωστες γλώσσες, πολιτισμούς, αξίες και κοινωνικά, εθνικά και ιστορικά χαρακτηριστικά.

Εύθραυστο μετα-εγκληματικό περιβάλλον -

Οι ερευνητές ενδέχεται να μην είναι σε θέση να ταξιδέψουν ή το κράτος στην επικράτεια του οποίου διαπράχθηκαν τα εγκλήματα, να μην επιθυμεί να συνεργαστεί μαζί τους. Οι μάρτυρες είναι πιθανόν να έχουν δραπετεύσει σε άλλες περιοχές ή χώρες, καθιστώντας δύσκολη την ταυτοποίηση, τον εντοπισμό και την επίτευξη επικοινωνίας μαζί τους – με σοβαρές οικονομικές και υλικοτεχνικές επιπτώσεις. Οι μάρτυρες μπορεί να φοβούνται τις συνέπειες από την υποτιθέμενη μαρτυρία τους.

Φύση των πληροφοριών -

Οι συντριπτικές ποσότητες πληροφοριών πρέπει να συγχωνεύονται και να τυγχάνουν επεξεργασίας (στοιχεία ανοιχτού κώδικα, πληροφορίες πεδίου μάχης, δορυφορικές εικόνες, μαρτυρίες, διεθνή έγγραφα και εκθέσεις ΜΚΟ). Οι ερευνητές κινδυνεύουν να επαναστιγματίσουν τους μάρτυρες και αντιμετωπίζουν προβλήματα αξιοπιστίας, επηρεασμού μαρτύρων και υπερβολικής τεκμηρίωσης.

Νομική πολυπλοκότητα

Συμφραζόμενα – Εκτός από τα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία, οι εισαγγελείς πρέπει να αποδείξουν τα συμφραζόμενα, όπως την ύπαρξη και τη σύνδεση με ένοπλη σύγκρουση (εγκλήματα πολέμου), μια ευρεία ή συστηματική επίθεση εναντίον ενός άμαχου πληθυσμού (εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας) ή την πρόθεση να καταστρέψει, εν όλω ή εν μέρει, μια εθνική, εθνοτική, φυλετική ή θρησκευτική ομάδα (έγκλημα της γενοκτονίας).

Δημιουργία συνδετικού κρίκου –

Οι εισαγγελείς πρέπει να αποδείξουν την ύπαρξη συνδετικού κρίκου μεταξύ της βάσης του εγκλήματος και του εικαζόμενου ως δράστη, είτε μέσω άμεσης είτε έμμεσης διάπραξης. Αυτό είναι δύσκολο, καθώς τα άτομα που σχεδιάζουν ή δίνουν την εντολή για τη διάπραξη εγκλημάτων γενικά λειτουργούν μακριά από τον τόπο όπου διαπράττονται τα εγκλήματα.

Διάφορες πηγές δικαίου – Εκτός από τους εθνικούς νόμους, οι εισαγγελείς πρέπει να εξοικειωθούν με, μεταξύ άλλων, το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο, τις συνθήκες και το εθιμικό δίκαιο και τις δευτεροβάθμιες πηγές, όπως τη νομολογία των διεθνών δικαστηρίων.

Εξειδικευμένες μονάδες εγκλημάτων πολέμου εντός κρατών μελών και των κρατών παρατηρητών

Κράτη μέλη με εξειδικευμένες μονάδες (δίωξη, επιβολή του νόμου και/ή Υπουργείο Δικαιοσύνης): Βέλγιο, Κροατία, Γαλλία, Γερμανία, Ολλανδία, Σουηδία

Κράτη μέλη χωρίς εξειδικευμένες μονάδες, αλλά με αναγνωρισμένο εξειδικευμένο προσωπικό στις υπάρχουσες υπηρεσίες: Αυστρία, Τσεχία, Δανία, Εσθονία, Φιλανδία, Ουγγαρία, Λετονία, Μάλτα, Πολωνία, Πορτογαλία, Ισπανία

Κράτη μέλη με μόνιμο ή ad hoc εθνικό συντονιστικό φορέα/ομάδα κρούσης: Βέλγιο, Τσεχία, Γερμανία, Ολλανδία, Σουηδία

Κράτη μέλη χωρίς εξειδικευμένες μονάδες ή εξειδικευμένο προσωπικό: Βουλγαρία, Κύπρος, Ελλάδα, Ιρλανδία, Ιταλία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Ρουμανία, Σλοβακία, Σλοβενία

Κράτη παρατηρητές με εξειδικευμένες μονάδες ή εξειδικευμένο προσωπικό: Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Καναδάς, Νορβηγία, Ελβετία, Ηνωμένο Βασίλειο, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής

Υποστήριξη εξειδίκευσης και παροχή επαρκών πόρων

Η πραγματολογική και νομική πολυπλοκότητα των αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων τα διαφοροποιεί από την πλειονότητα των εθνικών ή διεθνικών εγκλημάτων και οδηγεί σε μοναδικές προκλήσεις για τις εθνικές αρχές. Επίσης, το γεγονός ότι η πρόσβαση στον τόπο του εγκλήματος είναι αδύνατη ή περιορισμένη καθώς τα περισσότερα από αυτά τα εγκλήματα διαπράττονται εκτός της ΕΕ, εντείνει περαιτέρω αυτές τις προκλήσεις.

Ανεξαρτήτως αυτών των προκλήσεων, για τη στοιχειοθέτηση επιτυχημένων υποθέσεων, τα κράτη θα πρέπει να δημιουργήσουν εξειδικευμένες μονάδες ή εξειδικευμένο προσωπικό χωρίς πρόσθετα καθήκοντα, ιδανικά στο πλαίσιο της δίωξης, της επιβολής του νόμου και των υπηρεσιών δικαστικής συνεργασίας. Η εξειδίκευση στο πλαίσιο των υπηρεσιών μετανάστευσης και/ή ασύλου φέρει επίσης προστιθέμενη αξία.

Δεν αποτελεί έκπληξη που τα κράτη μέλη που έχουν δημιουργήσει τέτοιες μονάδες είναι επίσης εκείνα που ασχολούνται με τον μεγαλύτερο αριθμό εν εξελίξει υποθέσεων αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων. Αυτό εξηγείται από το γεγονός ότι το εξειδικευμένο προσωπικό είναι εκπαιδευμένο αποκλειστικά για να χειριστεί συγκεκριμένες προκλήσεις αυτού του τύπου εγκλήματος και είναι σε θέση να ενεργήσει προληπτικά για το άνοιγμα νέων υποθέσεων. Η εξειδίκευση επιτρέπει την ανάπτυξη εμπειρογνομosύνης και διατήρησης της γνώσης, η οποία είναι ιδιαίτερα σημαντική, καθώς αυτές οι υποθέσεις συνήθως διαρκούν αρκετά χρόνια.

Για την επιτυχία των εξειδικευμένων μονάδων, είναι απαραίτητο να διατεθούν επαρκείς άνθρωποι, οικονομικοί και υλικοί πόροι. Συνιστάται επίσης να υιοθετηθεί μια διεπιστημονική προσέγγιση και να περιλαμβάνει – παράλληλα με τους ερευνητές και τους εισαγγελείς – αναλυτές, ψηφιακούς εμπειρογνώμονες, ιστορικούς, ανθρωπολόγους, εμπειρογνώμονες ανάκτησης περιουσιακών στοιχείων και οικονομικής έρευνας, καθώς και ειδικούς στα μέσα ενημέρωσης και στρατιωτικούς ειδικούς. Με αυτό το επίπεδο εξειδίκευσης, το προσωπικό είναι καλύτερα εφοδιασμένο για να περιηγηθεί σε πολλαπλές πηγές αποδεικτικών στοιχείων – πληροφορίες ανοιχτού κώδικα, δορυφορικές εικόνες, πληροφορίες πεδίου μάχης – και να εκμεταλλευτεί νέες τεχνολογίες και ερευνητικά εργαλεία, όπως τις δυνατότητες που προσφέρονται από την τεχνητή νοημοσύνη.

Όπου υπάρχουν εξειδικευμένες μονάδες σε διαφορετικές υπηρεσίες, είναι σκόπιμο να συγκροτηθεί μία εθνική ειδική ομάδα ή ένα πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ των φορέων σε εθνικό επίπεδο (συμπεριλαμβανομένου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, του Υπουργείου Εσωτερικών, του Υπουργείου Εξωτερικών, των υπηρεσιών μετανάστευσης/ασύλου, των αντιτρομοκρατικών υπηρεσιών και των μυστικών υπηρεσιών). Αυτό εγγυάται τον συντονισμό μεταξύ των διάφορων αρμόδιων αρχών κατά την εφαρμογή σύνθετων αιτημάτων συνεργασίας ή έκδοσης, την προετοιμασία δικών ή την αντιμετώπιση ζητημάτων διεθνών ασυλιών.

Συνεργασία με βασικούς φορείς λογοδοσίας

Τα κράτη μέλη είναι ολοένα και πιο επιτυχημένα στον αγώνα καταπολέμησης της ατιμωρησίας, χάρη στην υποστήριξη και τη συνεργασία των βασικών οργανισμών λογοδοσίας:

- Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ICC)
- Η ερευνητική ομάδα του ΟΗΕ για την προώθηση της λογοδοσίας για εγκλήματα που διαπράχθηκαν από το Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και του Λεβάντε (Da'esh/ ISIL) (UNITAD)
- Ο Διεθνής Αμερόληπτος και Ανεξάρτητος Μηχανισμός για τη Συρία (IIIM) των Ηνωμένων Εθνών και
- Ο Ανεξάρτητος Ερευνητικός Μηχανισμός των Ηνωμένων Εθνών για τη Μιανμάρ (IIMM)

Αναφορά Δικτύου κατά της Γενοκτονίας σχετικά με τη σωρευτική δίωξη των ξένων τρομοκρατών μαχητών (FTFs)

Η έκθεση εμπειρογνώμων σχετικά με τη σωρευτική δίωξη ξένων τρομοκρατών μαχητών για αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα και αδικήματα που σχετίζονται με την τρομοκρατία αποδεικνύει ότι είναι δυνατόν για τους FTFs να διωχθούν σωρευτικά και να κριθούν υπεύθυνοι, πέρα από αδικήματα που σχετίζονται με τη τρομοκρατία, και για αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα. Η έκθεση αναδεικνύει τη βασική εθνική νομολογία και την ανάπτυξη εθνικής πρακτικής στην ΕΕ.

Έκθεση δικτύου κατά της γενοκτονίας σχετικά με τη δίωξη παραβιάσεων κυρώσεων

Δίωξη παραβιάσεων κυρώσεων (περιοριστικά μέτρα) στις εθνικές δικαιοδοσίες: μια συγκριτική ανάλυση, υπογραμμίζει τη σύνδεση μεταξύ των παραβιάσεων των κυρώσεων και της διάπραξης ή της συνενοχής σε αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα, ιδίως όταν εμπλέκονται εταιρικοί φορείς. Καταδεικνύει ότι οι παραβιάσεις κυρώσεων μπορούν να παρέχουν έναν εναλλακτικό ή επιπρόσθετο δρόμο προς την ανάληψη ευθυνών, καθώς και προκαταρκτικά αποδεικτικά στοιχεία για ευρύτερες έννοιες που με τη σειρά τους οδηγούν σε άλλες μορφές σοβαρής εγκληματικότητας, όπως την τρομοκρατία ή το παράνομο εμπόριο. Η έκθεση παρουσιάζει επίσης την ισχύουσα νομοθεσία στα κράτη μέλη που τιμωρούν τις παραβιάσεις κυρώσεων.

Η UNITAD και η IIIM έχουν συγκεντρώσει και διαμοιραστεί αποδεικτικά στοιχεία και αναλύσεις με τις εθνικές αρχές που αποδείχθηκαν καθοριστικές, όχι μόνο για τη σωρευτική δίωξη των ξένων τρομοκρατών μαχητών (FTFs) για τρομοκρατικά αδικήματα και αρχετυπικά διεθνή αδικήματα που

διαπράχθηκαν στη Συρία και το Ιράκ, αλλά και για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που διαπράχθηκαν από το Συριακό καθεστώς, κυρίως στη Γερμανία.

Επιπλέον, οι οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών (CSOs) είναι εταίροι ζωτικής σημασίας για τις εθνικές αρχές στην:

- Τεκμηρίωση εγκλημάτων
- Διευκόλυνση ενός σημείου εισόδου για πιθανούς μάρτυρες
- Υποστήριξη ποινικών καταγγελιών ενώπιων διοικητικών αρχών
- Συνοδεία ή εκπροσώπηση των θυμάτων κατά τη διάρκεια των διαδικασιών και την
- Ενίσχυση προσπαθειών κοινωνικής ευαισθητοποίησης

Αυτό το κατακερματισμένο πλαίσιο αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι δεν υπάρχει μία «υπηρεσία μιας στάσης» για την επιδίωξη λογοδοσίας για αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα. Οι πρόσφυγες, τα θύματα, οι μάρτυρες, οι πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία είναι διάσπαρτα σε όλο τον κόσμο. Για τον αποτελεσματικό εντοπισμό και διερεύνηση αυτών των εγκλημάτων και την πρόληψη ζητημάτων σχετικών με το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων, οι εθνικές αρχές πρέπει να προχωρούν στη δημιουργία συνεργειών με άλλους ενδιαφερόμενους, για παράδειγμα, με την υπογραφή συμφωνιών συνεργασίας με ερευνητικούς μηχανισμούς. Η συνεργασία σε εθνικό επίπεδο αποτελεί ένα άλλο προαπαιτούμενο. Τα αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα γενικά διασταυρώνονται με άλλα σοβαρά εγκλήματα – τρομοκρατία, παραβιάσεις κυρώσεων ή περιοριστικά μέτρα, παράνομο εμπόριο φυσικών πόρων ή ξέπλυμα χρημάτων. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο συντονισμού των εισαγγελικών προσπαθειών με αντιτρομοκρατικές μονάδες, υπηρεσίες δημοσίων εσόδων, τελωνεία, υπηρεσίες μετανάστευσης και μυστικές υπηρεσίες.

Η Eurojust και το Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας στηρίζουν τα κράτη σε αυτό το περίπλοκο περιβάλλον. Οι συνεδριάσεις του Δικτύου κατά της Γενοκτονίας, οι οποίες το 2022 συγκέντρωσαν έως και 200 εξειδικευμένους επαγγελματίες από 33 εθνικές δικαιοδοσίες και 19 διεθνείς οργανισμούς και ΟΚΠ, παρέχουν μια πλατφόρμα για τη συγκέντρωση πληροφοριών, την παροχή

ενημερώσεων για τις εξελίξεις και τη συμμετοχή σε συζητήσεις για ενεργές υποθέσεις. Αυτό το περιβάλλον ευνοεί την ανάπτυξη ενός μοναδικού συνδετικού κρίκου μεταξύ των εθνικών σημείων επαφής και των ΟΚΠ. Επιπλέον, η Eurojust στηρίζει τις εθνικές έρευνες και τις διώξεις αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων, συμβουλευόντας τα κράτη μέλη ως προς τη χρήση σχετικών εργαλείων δικαστικής συνεργασίας, όπως συνεδριάσεις συντονισμού και κοινές ομάδες έρευνας (JITs).

Με τη φορά του ρολογιού από πάνω: τα επακόλουθα των καταστροφικών αεροπορικών επιθέσεων στο Χαλέπι και την Ιντλίμπ (Συρία). Πρόσφυγες Ροχίνγκια που διαφεύγουν από τη βία και τις παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Μιανμάρ. Η εκτεταμένη καταστροφή πολιτικών υποδομών και τα αυξανόμενα αποδεικτικά στοιχεία εγκλημάτων πολέμου μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία τον Φεβρουάριο του 2022.

Η αυξανόμενη χρήση κοινών ομάδων έρευνας για τη διερεύνηση και τη δίωξη αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων

Μία JIT είναι ένα προηγμένο εργαλείο δικαστικής συνεργασίας που αποτελείται από την επιβολή νόμου και τις δικαστικές εθνικές αρχές, οι οποίες μπορούν, σε αυτό το πλαίσιο, να ανταλλάσσουν άμεσα πληροφορίες και αποδεικτικά στοιχεία που συλλέχθηκαν στην περιοχή από τα μέλη των JIT, να συνεργάζονται σε πραγματικό χρόνο και να εκτελούν κοινές αποστολές. Η Eurojust παρέχει επιχειρησιακή, νομική και οικονομική υποστήριξη στις JITs.

Μία JIT αυξάνει σημαντικά την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα σε σύνθετες διασυνοριακές έρευνες, και αναδεικνύεται όλο και περισσότερο ως ένα κατάλληλο εργαλείο για υποθέσεις αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων. Η πρώτη JIT που ασχολήθηκε με αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα δημιουργήθηκε το 2018 στην “υπόθεση Caesar”, η οποία οδήγησε σε δύο καταδίκες Σύριων υπηκόων στη Γερμανία. Ήταν η πρώτη φορά που ένα δικαστήριο εκδίκασε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διαπράχθηκαν από το Συριακό καθεστώς.

Η επιτυχία του οροσήμου της «υπόθεσης Caesar» ενέπνευσε άλλες υποθέσεις και τον Οκτώβριο του 2021 ιδρύθηκε μια JIT μεταξύ Σουηδίας και Γαλλίας προς υποστήριξη των διαδικασιών που αφορούσαν τα αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα που διαπράχθηκαν από FTFs εις βάρος του πληθυσμού Γιαζίντι στη Συρία και το Ιράκ. Η διοχέτευση των ερευνητικών προσπαθειών μέσω της JIT θα επιτρέψει την αποφυγή πολλών συνεντεύξεων με τα ίδια θύματα, μετριάζοντας έτσι τον κίνδυνο επανατραυματισμού. Η JIT θα συμβάλλει επίσης στη βελτιωμένη συνεργασία με την UNITED και τον IHM.

Τον Μάρτιο του 2022, εντός ενός μήνα από τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, δημιουργήθηκε μία JIT μεταξύ της Ουκρανίας, της Λιθουανίας και της Πολωνίας με τη νομική και τεχνική υποστήριξη της Eurojust.

Επιφορτισμένη με τη διερεύνηση εγκλημάτων πολέμου, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και άλλων αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων που διαπράττονται στην Ουκρανία, ο κύριος στόχος της JIT είναι να στηρίζει τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων και την ταχεία και ασφαλή ανταλλαγή τους μεταξύ των εταίρων. Η JIT θα διευκολύνει και θα υποστηρίξει επίσης και τη συνεργασία των μελών με την Εισαγγελία (ICC-OTP). Στις 25 Απριλίου του 2022 σε μία αναπάντεχη τροπή των γεγονότων, η ICC-OTP δήλωσε τη συμμετοχή της ως μέλος στη JIT. Αυτό θα επιτρέψει ένα υψηλότερο επίπεδο συνεργασίας μεταξύ των κρατών του ΔΠΔ και της ΕΕ.

Σύριος αξιωματούχος καταδικάστηκε ισόβια για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας με την υποστήριξη κοινής ομάδας έρευνας υπό τη βοήθεια της Eurojust

ΑΠΟΝΕΜΗΘΗΚΕ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ: Σε μία απόφαση ορόσημο στις 13 Ιανουαρίου 2022, το γερμανικό εφετείο του Koblenz καταδίκασε έναν πρώην υψηλόβαθμο Σύριο αξιωματούχο σε ισόβια φυλάκιση για τη συμμετοχή του σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Το 2021, ένας συνεργάτης του υψηλόβαθμου αξιωματικού καταδικάστηκε από το ίδιο δικαστήριο σε φυλάκιση τεσσεράμισι ετών για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και βασανιστήρια.

ΕΓΚΛΗΜΑ: Το 2011 και το 2012, ένας υπάλληλος των Σύριων μυστικών υπηρεσιών προκάλεσε το θάνατο 27 μελών της αντιπολίτευσης στο καθεστώς, ως απόρροια των βασανιστηρίων και των απάνθρωπων συνθηκών φυλάκισης.

ΔΡΑΣΗ: Ο Σύριος αξιωματούχος συνελήφθη τον Φεβρουάριο του 2019 στη Γερμανία μαζί με τον συνεργάτη του, ενώ τον Οκτώβριο του 2019 υποβλήθηκε κατηγορητήριο εναντίον και των δύο κατηγορουμένων. Τον Αύγουστο του 2020 ακολούθησαν οι δίκες – οι πρώτες στο είδος τους σε παγκόσμιο επίπεδο που αναφέρθηκαν στα εκτεταμένα και συστηματικά βασανιστήρια που διαπράχθηκαν από το Συριακό καθεστώς.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ EUROJUST: Σε συνεργασία με τους εθνικούς ερευνητές και τους εισαγγελείς που εργάζονταν στην υπόθεση, δημιουργήθηκε το 2018 μία γερmano-γαλλική JIT με την υποστήριξη της Eurojust και του Δικτύου κατά της Γενοκτονίας. Η Eurojust και το Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας στήριξαν τις έρευνες και την υπόθεση με την παροχή μακροπρόθεσμης εκτεταμένης

βοήθειας και την οργάνωση τακτικών συνεδριάσεων συντονισμού προς διευκόλυνση της ταχείας δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των γερμανικών και των γαλλικών αρχών.

Μνημείο του Ολοκαυτώματος στη Χορωδιακή Συναγωγή στη Μαριούπολη της Ουκρανίας

«Η Eurojust θα λειτουργήσει ως γέφυρα μεταξύ των ερευνών των κρατών μελών της ΕΕ και της ανεξάρτητης και αμερόληπτης έρευνας του ΔΠΔ. Η άσκηση της παγκόσμιας δικαιοδοσίας από τα κράτη μέλη δεν αποτελεί τροχοπέδη για να αναλάβει δράση το ΔΠΔ. Αντίθετα, είναι ένα σαφές σημάδι της κοινής μας αποφασιστικότητας να διασφαλίσουμε ότι τα αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα δεν θα μείνουν ατιμώρητα.»

Πρόεδρος της Eurojust **Ladislav Hamran**

Αναγνώριση των δικαιωμάτων και των αναγκών των θυμάτων και των μαρτύρων

Η συμμετοχή των μαρτύρων στις διαδικασίες είναι ζωτικής σημασίας για τη στοιχειοθέτηση βάσιμων υποθέσεων αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων. Οι εθνικές αρχές ενσωματώνουν πλήρως τη διάσταση των δικαιωμάτων των θυμάτων στις διωκτικές τους στρατηγικές, εξετάζοντας συγκεκριμένες προκλήσεις που σχετίζονται με τα θύματα και τους μάρτυρες αυτών των εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ανησυχιών για την ασφάλεια, των διαφορετικών νομικών πολιτισμών, του κινδύνου επανατραυματισμού και του δικαιώματος στη νομική εκπροσώπηση. Αυτές οι πεποιθήσεις προβλέπονται επίσης από την οδηγία 2012/29/ΕΕ για την καθιέρωση ελάχιστων προτύπων ως προς τα δικαιώματα, τη στήριξη και την προστασία των θυμάτων εγκλήματος.

Τα θύματα και οι μάρτυρες αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων χρειάζονται νομική, και σε πολλές περιπτώσεις ψυχοκοινωνική υποστήριξη, καθώς και μέτρα προστασίας που μπορεί να είναι δύσκολο να παραχωρηθούν σύμφωνα με τους υφιστάμενους εθνικούς νόμους.

Η βαρύτητα αυτών των υποθέσεων και ο μεγάλος αριθμός των θυμάτων μπορούν να δικαιολογήσουν ιδιαίτερα μέτρα – όπως μετάφραση του φακέλου της υπόθεσης, διερμηνεία, καταγραφή και μετάδοση των ακροάσεων. Οι εθνικές αρχές θα πρέπει να διαθέτουν τις απαραίτητες δυνατότητες και πόρους για να συμμετάσχουν σε προσπάθειες κοινωνικής δράσης προς την πληγείσα κοινότητα, καθώς τέτοιες προσπάθειες έχουν αποδειχθεί εξαιρετικά

αποτελεσματικές στην εδραίωση εμπιστοσύνης και στην ενθάρρυνση των θυμάτων να προσεγγίσουν τις αρχές. Η διατήρηση στενής συνεργασίας με τις ΟΚΠ που μπορεί να διευκολύνει τις επαφές ή την κοινωνική δραστηριότητα είναι κρίσιμη.

«Η δουλειά που έχει ήδη γίνει από το Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας, τη Eurojust, τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τις ΜΚΟ στο ζήτημα της ανταπόκρισης στην έκκληση των θυμάτων και της παραπομπής υποθέσεων στο δικαστήριο είναι τεράστια. Η δουλειά μας δεν έχει τελειώσει ακόμη, αλλά πρόκειται για ένα υποσχόμενο ξεκίνημα. Η Συρία συνιστά μία κατάσταση. Ο αριθμός των υποθέσεων στην ΕΕ αυξάνεται. Πέρυσι άνοιξαν περίπου 1.500 νέες υποθέσεις που σχετίζονταν με πολλές διαφορετικές καταστάσεις και χώρες ανά τον κόσμο.»

Επικεφαλής Γραμματείας Δικτύου κατά της Γενοκτονίας **Matevž Pezdirc**

Διασφάλιση πολιτικής υποστήριξης και ευαισθητοποίησης

Ευρωπαϊκή έδρα των Ηνωμένων Εθνών στην Γενεύη, Ελβετία και έδρα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου στη Χάγη, Ολλανδία

Σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, τα κράτη έχουν την κύρια ευθύνη να καταπολεμήσουν την ατιμωρησία για αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα και πρέπει να διώκουν τέτοια εγκλήματα, ανεξαρτήτως του που έχουν διαπραχθεί, και ανεξαρτήτως της εθνικότητας του δράστη ή του θύματος. Η υποχρέωση αυτή πηγάζει από το εθιμικό δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες, όπως τις συμβάσεις της Γενεύης του 1949 και το Καταστατικό της Ρώμης του ΔΠΔ.

Ενώ το ΔΠΔ δημιουργήθηκε ως το πρώτο μόνιμο διεθνές δικαστήριο για αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα και μπορεί να ασκήσει δίωξη εις βάρος επικεφαλών κρατών και άλλων υψηλόβαθμων αξιωματούχων που μπορεί να απολαύσουν διαφορετικά την ασυλία ενώπιον των εθνικών ποινικών δικαστηρίων, η ικανότητά του να ασκεί δικαιοδοσία διακρίνεται από κάποιους περιορισμούς. Επιπλέον, η δικαιοδοσία του ΔΠΔ επικεντρώνεται σε δράστες μεγαλύτερης σημασίας που θεωρούνται ως «οι πιο υπεύθυνοι» για τα εγκλήματα. Το πιο σημαντικό, σύμφωνα με την αρχή της συμπληρωματικότητας που κατοχυρώνεται στο Καταστατικό της Ρώμης, το ΔΠΔ θα ασκεί δικαιοδοσία μόνο όπου τα κράτη είναι απρόθυμα ή ανίκανα να το πράξουν.

Η εκπλήρωση αυτού του καθήκοντος, βέβαια, απαιτεί την πολιτική υποστήριξη και τη δέσμευση των δικαστικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών επιβολής του νόμου. Η εμπειρία έχει δείξει ότι η ισχυρή, αξιόπιστη ηγεσία από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και τον Γενικό Εισαγγελέα των κρατών μελών οδηγεί σε αυξημένες εισαγγελικές δραστηριότητες με εντυπωσιακά αποτελέσματα. Στην πράξη, το πολιτικό κίνητρο για την επιδίωξη της εγκληματικής λογοδοσίας θα μεταφραστεί στην ενσωμάτωση των αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων στην εθνική νομοθεσία, στη δημιουργία εξειδικευμένων μονάδων και στην κατανομή επαρκών πόρων – όλα τα ανεκτίμητα στοιχεία στον αγώνα της καταπολέμησης της ατιμωρησίας. Ενώ ορισμένες καταστάσεις, όπως η βίαιη σύγκρουση στην Ουκρανία, μπορούν γρήγορα να συγκεντρώσουν πολιτική δυναμική, η απονομή της δικαιοσύνης απαιτεί χρόνο και είναι σημαντικό να διατηρηθεί αυτή η υποστήριξη μακροπρόθεσμα.

Για την ανάπτυξη μακροπρόθεσμης πολιτικής στήριξης, το Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας και η Eurojust προχωρούν στην ανάληψη αρκετών δραστηριοτήτων. Η Διεθνής Ημέρα της ΕΕ για τον Τερματισμό της Ατιμωρησίας, που διοργανώνεται από την Προεδρία της ΕΕ, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Eurojust και το Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας, που διεξάγεται κάθε χρόνο στις 23 Μαΐου, υπογραμμίζει τη σημασία των ερευνών και των διώξεων που διενεργούνται από τα κράτη μέλη, και αποδίδει φόρο τιμής στα θύματα και τους επιζώντες.

Άλλοι εταίροι έχουν αναγνωρίσει τη ζωτική ανάγκη για ισχυρότερη δικαστική απάντηση σε πολλές καταστάσεις σε όλο τον κόσμο. Τον Μάρτιο του 2021, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα σχετικά με τη σύγκρουση της Συρίας που ζητούσε από την Επιτροπή να παρουσιάσει ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την ατιμωρησία, με απώτερο σκοπό τον καλύτερο συντονισμό και εναρμόνιση των πόρων και των προσπαθειών των κρατών μελών για τη δίωξη των εγκληματιών πολέμου στην ΕΕ. Τον Απρίλιο του 2022, η Πρόεδρος της Επιτροπής δήλωσε ότι οι φρικαλεότητες που φέρεται να διαπράχθηκαν στην επικράτεια της Ουκρανίας, δεν θα περάσουν ατιμώρητες και ότι η ΕΕ θα υποστήριζε τις Ουκρανικές Εισαγγελικές Αρχές και την εν ενεργεία JIT, ούτως ώστε να διευκολυνθεί η συλλογή, η ανάλυση και η επεξεργασία των αποδεικτικών στοιχείων. Αυτή η ανανεωμένη πολιτική αποφασιστικότητα στέλνει ένα ισχυρό μήνυμα στους δράστες και τα θύματα τους: εκείνοι που διαπράττουν τέτοια αποτρόπαια εγκλήματα θα έρθουν ενώπιον του δικαστηρίου.

Παραδείγματα Υποθέσεων

Το Γερμανικό Ομοσπονδιακό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η λειτουργική ασυλία δεν αποκλείει τις ποινικές διαδικασίες κατά των οργάνων ενός ξένου κράτους για διεθνή εγκλήματα – Ένας πρώην υπολοχαγός στον αφγανικό στρατό, ο οποίος δραπέτευσε στη Γερμανία το 2015, διώχθηκε

νομικά για εγκλήματα πολέμου. Ειδικότερα, κατηγορήθηκε για χρήση βασανιστηρίων και προσβολή κατά της ατομικής αξιοπρέπειας για τη βεβήλωση ενός σώματος. Τον Ιανουάριο του 2021, το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι σύμφωνα με το εθνικό διεθνές δίκαιο, οι κατώτατοι κρατικοί αξιωματούχοι δεν μπορούν να επωφεληθούν από τη λειτουργική ασυλία ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων έναντι κατηγοριών για εγκλήματα πολέμου, ανεξαρτήτως των εγκλημάτων που διαπράττονται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους για το Αφγανικό κράτος.

Σωρευτική δίωξη μιας γαλλικής εταιρείας για συνενοχή σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τη χρηματοδότηση τρομοκρατικών δραστηριοτήτων –

Μεταξύ του 2012 και του 2015, η Lafarge, μια εταιρεία που συστάθηκε υπό γαλλικό νόμο και η τοπική θυγατρική της, Lafarge Cement Syria, διέυθυναν ένα εργοστάσιο τσιμέντου σε μια περιοχή της Συρίας που ήταν κατειλημμένη από διάφορες ένοπλες ομάδες, συμπεριλαμβανομένου του ISIL. Η θυγατρική προχωρούσε στην καταβολή χρηματικών ποσών σε αυτές τις ένοπλες ομάδες, ούτως ώστε να μην διακινδυνευτεί η ακεραιότητα της δραστηριότητάς της.

Το 2018, ασκήθηκε δίωξη εις βάρος της Lafarge για κατηγορίες συνενοχής σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, χρηματοδότησης τρομοκρατικών δραστηριοτήτων και έκθεσης σε κίνδυνο των ζωών άλλων ανθρώπων. Ένα interlocutory appeal court (δικαστήριο που εκδικάζει εφέσεις σε προδικαστικές προσφυγές μη οριστικού χαρακτήρα) ακύρωσε το κατηγορητήριο. Ωστόσο, το Σεπτέμβριο του 2021 το Γαλλικό Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο (Cour de cassation) διαπίστωσε ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία που να υποδηλώνουν ότι το ISIL και άλλες συνεργαζόμενες ομάδες έχουν διαπράξει εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας κοντά στο εργοστάσιο τσιμέντου που διηύθυνε η Lafarge. Επιπλέον, το δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Lafarge χρηματοδότησε μέσω των θυγατρικών της, δραστηριότητες του ISIL αρκετών εκατομμυρίων δολαρίων και ότι είχε ακριβή γνώση των ενεργειών του οργανισμού, που πιθανόν να συναποτελούσαν εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Το δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εν γνώσει καταβολή πολλών εκατομμυρίων δολαρίων σε έναν οργανισμό, του οποίου ο σκοπός είναι καθαρά εγκληματικός, αποτελεί επαρκές επιχείρημα για να θεωρηθεί συνένοχος με την κατηγορία της συνέργειας. Η υπόθεση περιήλθε στη δικαιοδοσία του interlocutory court (δικαστήριο που εκδικάζει προσφυγές μη οριστικού χαρακτήρα) προς επίσπευση των διαδικασιών.

Το Σουηδικό Πρωτοδικείο βρίσκει ένοχη Σουηδό υπήκοο για σοβαρά εγκλήματα πολέμου για τη στρατολόγηση του γιου της στις ένοπλες δυνάμεις του ISIL – Τον Μάρτιο του 2022, μια γυναίκα από τη Σουηδία καταδικάστηκε σε φυλάκιση έξι ετών για σοβαρά αδικήματα πολέμου. Η κατηγορούμενη πήρε τον τότε 11χρονο γιο της τον Απρίλιο του 2013 στη Συρία, κατά τη διάρκεια μιας εν εξελίξει ένοπλης σύγκρουσης στη χώρα που δεν είχε λάβει πλήρως διεθνείς διαστάσεις.

Σύντομα μετά την άφιξή του, το αγόρι στρατολογήθηκε και για δυόμιση χρόνια ανήκε στις τάξεις των ενόπλων δυνάμεων του ISIL (προτού γίνει 15). Η κατηγορούμενη ήταν η μοναδική κηδεμόνας του αγοριού και ζούσε μαζί της στη Συρία. Το αγόρι πέθανε στη Ράκκα της Συρίας, σε ηλικία 16 ετών.

Το Πρωτοδικείο της Στοκχόλμης διαπίστωσε ότι η κατηγορούμενη, η οποία στο παρελθόν ήταν πιστή του κινήματος του Σαλαφισμού, πρέπει να γνώριζε τον κίνδυνο της ανάμιξης του αγοριού σε εχθροπραξίες, όταν αυτή αποφάσισε να το πάρει στη Συρία στο πλαίσιο της υποταγής της στην ιδεολογία του ISIL. Επίσης, το δικαστήριο διαπίστωσε ότι η κατηγορούμενη, ως η μόνη κηδεμόνας, δεν είχε λάβει ούτε μία φορά επαρκή μέτρα για να το προστατεύσει στη ζώνη που εξελίσσονταν οι συγκρούσεις. Το δικαστήριο έλαβε υπόψη την ύπαρξη αποδεικτικών στοιχείων που υποδηλώνουν την οικειοθελή παρουσία της στην περιοχή που ελεγχόταν από το ISIL.

Το δικαστήριο αποφάσισε ότι η κατηγορούμενη, μαζί και σε συνεννόηση με άλλους δράστες, εξασφάλισε τη στρατολόγηση και την εκμετάλλευση του αγοριού ως παιδί στρατιώτη από τις ένοπλες δυνάμεις του ISIL. Αποδεικτικά στοιχεία από το πεδίο μάχης που ανακτήθηκαν στη Συρία από τις δυνάμεις συνασπισμού και η μαρτυρία εμπειρογνώμων από τη UNITAD για τη στρατολόγηση παιδιών στρατιωτών στο ISIL, κατατέθηκαν στη δίκη.

Καταδίκη μιας Ολλανδού υπηκόου γιο το έγκλημα πολέμου της προσβολής της προσωπικής αξιοπρέπειας που διαπράχθηκε στην Ολλανδία – Τον Ιούνιο του 2021, μία Ολλανδή υπήκοος κρίθηκε ένοχη για τρομοκρατικά αδικήματα, καθώς και για το έγκλημα πολέμου της προσβολής της ανθρώπινης αξιοπρέπειας για την εξάπλωση της ιδεολογίας του ISIL μέσω ομάδων στο Telegram. Η κατηγορούμενη διέδωσε ένα βίντεο που έδειχνε κρατούμενους του ISIL να καίγονται ζωντανοί, κοινοποιώντας παράλληλα τα δικά της απάνθρωπα σχόλια. Με αυτόν τον τρόπο, ενήργησε σύμφωνα με τη στρατηγική του ISIL ως «media mujahedin» και επέτεινε την προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας των θυμάτων, ενώ η σύρραξη συνεχιζόταν ακόμη στη Συρία και το Ιράκ. Αυτή η κίνηση αντικατοπτρίζει ένα συνδετικό κρίκο μεταξύ της συμπεριφοράς της κατηγορούμενης και της σύρραξης. Η κατηγορούμενη καταδικάστηκε σε φυλάκιση έξι ετών.

Αυτή η υπόθεση είναι ιδιαίτερη για δύο λόγους: πρόκειται για την πρώτη φορά που ένα άτομο καταδικάστηκε για τη διάπραξη εγκλημάτων πολέμου στο πλαίσιο της σύρραξης στη Συρία μέσα από την επικράτεια της Ολλανδίας, και πρόκειται για την πρώτη φορά που το δικαστήριο έφτασε στο συμπέρασμα ότι το ISIL δεν αποτελεί μόνο μια τρομοκρατική οργάνωση, αλλά και μια εγκληματική οργάνωση με στόχο τη διάπραξη αρχετυπικών διεθνών εγκλημάτων.

«Τώρα περισσότερο από ποτέ πρέπει να αποδείξουμε ότι το κράτος δικαίου, ότι το Διεθνές δίκαιο, σχετίζεται με τη ζωή των ανθρώπων. Για να γίνει αυτό, πρέπει να συνεργαστούμε σε διεθνές, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο, για να θέσουμε σε εφαρμογή τον νόμο. Οι καινοτόμες και ουσιαστικές εταιρικές σχέσεις που αναπτύσσει το Γραφείο μου με τη Eurojust και τις ευρωπαϊκές εθνικές αρχές αναδεικνύει τι μπορούμε να επιτύχουμε μαζί.»

Εισαγγελέας του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου **Karim A. A. Khan QC**

Γερμανίδα υπήκοος καταδικάστηκε για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας για την υποδούλωση μιας γυναίκας Γιαζίντι στη Συρία – Τον Απρίλιο του 2021, ένα γερμανικό δικαστήριο καταδίκασε μια Γερμανίδα γυναίκα σε τέσσερα χρόνια και τρεις μήνες φυλάκισης για την υποβοήθηση και την υπόθαλψη της υποδούλωσης μιας γυναίκας Γιαζίντι (έγκλημα κατά της ανθρωπότητας), λεηλασία (έγκλημα ιδιοκτησίας) και συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση. Τον Φεβρουάριο του 2015, η κατηγορούμενη ταξίδεψε με την τρίχρονη κόρη της στη Συρία για να ενταχθεί στο ISIL. Έγινε σύζυγος μαχητή ISIL και έλαβε, χωρίς αντίτιμο, δύο οικίες που κατασχέθηκαν από το ISIL ως λάφυρα πολέμου. Στη Συρία, την επισκέφτηκε ένας άλλος σύζυγος με μια υποδουλωμένη γυναίκα Γιαζίντι που αναλάμβανε τις δουλειές του σπιτιού και τα καθήκοντα ανατροφής των παιδιών εκ μέρους της κατηγορούμενης.

Ιρακινός υπήκοος καταδικάστηκε σε φυλάκιση από το γερμανικό δικαστήριο για το έγκλημα της γενοκτονίας κατά της μειονότητας Γιαζίντι – Τον Νοέμβριο του 2021, ένα γερμανικό δικαστήριο έκρινε έναν Ιρακινό υπήκοο και μέλος του ISIL ένοχο για γενοκτονία, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου για το θάνατο ενός πεντάχρονου κοριτσιού Γιαζίντι, που άφησε να πεθάνει κάτω από τον καυτό ήλιο αφότου την έδεσε σε ένα παράθυρο ως τιμωρία. Το δικαστήριο αποκάλυψε ότι ο κατηγορούμενος και η σύζυγός του, μία Γερμανίδα υπήκοος, κρατούσαν το κορίτσι Γιαζίντι και τη μητέρα του ως σκλάβους στο σπίτι τους στη Φαλούτζα, και ότι ο κατηγορούμενος επιδίωκε την εξάλειψη της θρησκευτικής μειονότητας Γιαζίντι. Πρόκειται για την πρώτη φορά σε παγκόσμιο επίπεδο που ένα δικαστήριο καταδικάζει ένα μέλος του ISIL για γενοκτονία που διαπράχθηκε εις βάρος των Γιαζίντι.

Άμαχοι Γιαζίντι, που διέφυγαν από την τρομοκρατία του ISIL, σε καταυλισμό προσφύγων στο Κουρδιστάν.

Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο για τη διερεύνηση και τη δίωξη της γενοκτονίας, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και των εγκλημάτων πολέμου

Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο διερεύνησης και δίωξης της γενοκτονίας, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και εγκλημάτων πολέμου («Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας») επιτρέπει τη στενή συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που διερευνούν και διώκουν με βάση τον νόμο το έγκλημα της γενοκτονίας, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου (γνωστά καθολικώς ως αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα). Το δίκτυο δημιουργήθηκε από το Συμβούλιο της ΕΕ το 2002 για να διασφαλίσει ότι οι δράστες δεν θα μένουν ατιμώρητοι εντός των κρατών μελών.

Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ εκπροσωπούνται στο Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας μέσω των εθνικών Σημείων Επαφής, που περιλαμβάνουν εξειδικευμένους και ειδικούς εισαγγελείς, αστυνομικούς ερευνητές και αξιωματικούς στο πλαίσιο αμοιβαίας νομικής βοήθειας.

Το Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας παρέχει μία πλατφόρμα στους επαγγελματίες για να ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με επιχειρηματικές δραστηριότητες και να διαμοιράζονται την εμπειρία τους και βέλτιστες πρακτικές μέσω των συνεδριάσεων της Ολομέλειας δύο φορές τον χρόνο. Τα μέλη της αποτελούνται από τις εθνικές αρχές όλων των κρατών μελών και των έξι κρατών παρατηρητών (Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Καναδάς, Νορβηγία, Ελβετία, Ηνωμένο Βασίλειο και Ηνωμένες Πολιτείες), την Eurojust, την Ευρωπόλ, το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο και Εταίρους, συμπεριλαμβανομένων οργανώσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τον Οργανισμό των Ηνωμένων Εθνών και πέραν αυτών, από φορείς της κοινωνίας των πολιτών. Το δίκτυο είναι ένα μοναδικό φόρουμ που συγκεντρώνει όλους τους φορείς με έναν κοινό στόχο: τον αγώνα ενάντια στην ατιμωρησία.

«Θέλω να συγχαρώ το Δίκτυο κατά της Γενοκτονίας για την εξαιρετική του δουλειά. Ο νέος ρόλος της Eurojust σαφώς αποδίδει. Οι εθνικές δικαστικές αρχές διαχειρίζονται επίσης με εντυπωσιακό τρόπο τα εργαλεία της ΕΕ, που έχουν στη διάθεση τους. Εργαζόμαστε συνεχώς για τη βελτίωση της διασυνοριακής συνεργασίας και την εξάλειψη της ατιμωρησίας. Καθώς απονέμεται δικαιοσύνη σε περισσότερα αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα στην ΕΕ, η αποτελεσματική χρήση αυτών των εργαλείων για τη διαχείριση υποθέσεων είναι ζωτικής σημασίας για την αντιμετώπιση του χάσματος της ατιμωρησίας».

Επίτροπος Δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης **Didier Reynders**

3. ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ EUROJUST

EU Agency for Criminal Justice Cooperation

Key factors for successful investigations and prosecutions of core international crimes

Since 2016, investigations and prosecutions of the crime of genocide, crimes against humanity and war crimes (known collectively as core international crimes), have steadily risen within the EU. The number of newly opened cases in Member States increased overall by 44% between 2016 and 2021.

This trend can be attributed, in part, to the escalation of conflicts and the commission of atrocities near EU borders (most recently in Ukraine, Belarus and Syria), leading to an influx of refugees in Member States. The higher level of expertise in the core international crimes field now available among national authorities also explains the increase in investigations.

Eurojust, the EU Agency for Criminal Justice Cooperation, and the EU Network for investigation and prosecution of genocide, crimes against humanity and war crimes (the Genocide Network), support national authorities in their investigations and prosecutions of core international crimes. Together, they serve as a central hub for the exchange of information and expertise, and assist national jurisdictions, international bodies and civil society in coordinating accountability efforts.

In 2014, the Genocide adopted its Strategy to combat impunity for core international crimes within the EU and its Member States. The Strategy, based upon lessons learned and best practices identified by the Genocide Network Contact Points, recommended a set of measures to support national authorities in their fight against impunity. Developments observed since then highlight and confirm key elements of success in tackling these heinous crimes.

Core international crimes cases in the EU (2016-2021)

Pending or ongoing cases

Resolved or closed cases

New cases

Adopting a complete legislative framework

Without up-to-date legislation defining war crimes, crimes against humanity and the crime of genocide into national law, it is impossible for Member States to effectively investigate and prosecute cases. Instead, national authorities may have to prosecute for lesser crimes or offences (murder, terrorism, sanctions violations). They may also face legal hurdles such as statute of limitations, which are inapplicable to core international crimes.

But for prosecutions to be successful, transposing the definition of the crimes in a penal code is insufficient. Notions such as command and superior responsibility, or joint criminal enterprise, must be implemented as well. Member States also need to adopt a flexible procedural framework that allows national authorities to prosecute based on universal or extraterritorial jurisdiction.

This means that States must be able to prosecute foreign nationals for crimes committed abroad. In practice, most Member States apply some form of extraterritorial jurisdiction for these crimes. However, conditions may apply, such as:

presence or residence of a suspected perpetrator on the Member State's territory

condition of double criminality or ratification of the Rome Statute of the International Criminal Court (ICC) by the State where the crimes were committed or the State of which the suspect has the nationality; or

approval from the Ministry of Justice, Prosecutor General or another official to open a case.

Where conditions apply, they may impede arrests of suspects or the opening of a case into alleged core international crimes.

Factual complexity

Nature and scale of crimes – Core international crimes occur on an unparalleled scale and may involve thousands of direct victims, hundreds of potential witnesses and multiple perpetrators. Investigators will be confronted with unfamiliar languages, cultures, values and social, ethnic and historical characteristics.

Fragile post-crime environment –

Investigators may not be able to travel to or obtain cooperation from the State in the territory where the crimes were committed. Witnesses are likely to have fled to other regions or countries, making them difficult to identify, locate and contact – with severe financial and logistical implications. Witnesses may be afraid of repercussions if they testify.

Nature of the information – Overwhelming amounts of information must be consolidated and managed (open-source evidence, battlefield information, satellite imagery, testimonies, international documents and NGO reports). Investigators risk re-traumatising witnesses and face issues of credibility, witness tampering and over-documentation.

Legal complexity

Contextual elements – In addition to objective and subjective elements, prosecutors need to prove contextual elements, such as the existence of and nexus with an armed conflict (war crimes), a widespread or systematic attack against a civilian population (crimes against humanity) or the intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group (crime of genocide).

Establishing linkage –

Prosecutors need to prove linkage between the crime base and alleged perpetrator, either through direct or indirect perpetration. This is challenging as persons planning or ordering crimes generally operate far from the place where crimes are committed.

Various sources of law – In addition to national laws, prosecutors need to be familiar with, inter alia, international humanitarian law, treaty and customary law and secondary sources such as the jurisprudence of international courts.

Specialised war crime units within Member States and Observer States

Member States with specialised units (prosecution, law enforcement and/or Ministry of Justice): Belgium, Croatia, France, Germany, the Netherlands, Sweden

Member States without specialised units, but where specialised staff is identified within existing services: Austria, Czech Republic, Denmark, Estonia, Finland, Hungary, Latvia, Malta, Poland, Portugal, Spain

Member States with permanent or ad hoc national coordination body/task force: Belgium, Czech Republic, Germany, The Netherlands, Sweden

Member States without specialised units or dedicated staff: Bulgaria, Cyprus, Greece, Ireland, Italy, Lithuania, Luxembourg, Romania, Slovakia, Slovenia

Observer States with specialised units or dedicated staff: Bosnia and Herzegovina, Canada, Norway, Switzerland, United Kingdom, United States of America

Supporting specialisation and providing adequate resources

The factual and legal complexity of core international crimes differentiates them from the majority of national or transnational crimes and leads to unique challenges for national authorities. These challenges are also exacerbated by the fact that access to the crime scene is impossible or limited as most of these crimes are perpetrated outside the EU.

To build successful cases despite these challenges, States should set up specialised units or dedicated staff with no additional tasks, ideally within the prosecution, law enforcement and judicial cooperation services. Specialisation within immigration and/or asylum authorities also brings added value.

Unsurprisingly, Member States that have established such units are also those dealing with the highest number of ongoing core international crimes cases. This is explained by the fact that specialised staff is uniquely trained to handle specific challenges of this crime area and able to act proactively in opening new cases. Specialisation allows the building of expertise and retention of knowledge, which is particularly important as these cases usually span over several years

For the success of specialised units, it is essential to allocate adequate human, financial and material resources. It is also advised to adopt a multidisciplinary approach and involve – alongside investigators and prosecutors – analysts, digital experts, historians, anthropologists, asset recovery and financial investigation experts, as well as media and military specialists. With this level of specialisation, staff is better equipped to navigate multiple evidence sources – open-source information, satellite imagery, battlefield information – and exploit new technologies and investigative tools, such as the possibilities offered by artificial intelligence.

Where specialised units exist within different services, it is advisable to create a national task force or cooperation framework between actors at national level (including the Ministry of Justice,

Ministry of Interior, Ministry of Foreign Affairs, immigration/asylum authorities, counter-terrorism services and intelligence services). This guarantees coordination between the different competent authorities when implementing complex requests for cooperation or extradition, preparing trials or dealing with issues of international immunities.

Cooperating with key accountability actors

Member States are increasingly successful in the fight against impunity, thanks to the support and cooperation of key accountability organisations:

• The International Criminal Court (ICC);

• The United Nations Investigative Team to Promote Accountability for Crimes Committed by Da'esh/ ISIL (UNITAD);

• The United Nations International Impartial and Independent Mechanism for Syria (IIIM); and

• The United Nations Independent Investigative Mechanism for Myanmar (IIMM).

Genocide Report on the Cumulative Prosecution of FTFs

The Expert Report on Cumulative prosecution of foreign terrorist fighters for core international crimes and terrorism-related offences demonstrates that it is possible to cumulatively prosecute and hold FTFs accountable for core international crimes in addition to terrorism-related offences. The report highlights key national jurisprudence and developing national practice in the EU.

Genocide Report on the Prosecution of Sanctions Violations

The Expert Report

Prosecution of sanctions (restrictive measures) violations in national jurisdictions: a comparative analysis, highlights links between sanctions violations and the commission or complicity of core international crimes, in particular where corporate actors are involved. It demonstrates that sanctions violations may provide an alternative or additional path towards accountability, as well as preliminary evidence for wider investigations leading to other forms of serious criminality, such as terrorism or illegal trade. The report also presents applicable legislation in Member States penalising sanctions violations.

UNITAD and IIIM have gathered and shared evidence and analysis with national authorities which proved instrumental, not only for the cumulative prosecution of Foreign Terrorist Fighters (FTFs) for terrorism related offences and core international crimes committed in Syria and Iraq, but also for prosecuting crimes of the Syrian regime, notably in Germany.

Furthermore, civil society organisations (CSOs) are essential partners for national authorities in:

- ` Documenting crimes;
- ` Facilitating an entry point for potential witnesses;
- ` Supporting criminal complaints before prosecuting authorities;
- ` Accompanying or representing victims through proceedings; and
- ` Enhancing outreach efforts.

This fragmented context reflects the fact that there is no ‘one-stop-shop’ to pursue accountability for core international crimes. Refugees, victims, witnesses, information and evidence are scattered across the world. To detect and investigate these crimes efficiently, and anticipate issues linked to the admissibility of evidence, national authorities must create synergies with other stakeholders, for example by signing cooperation agreements with investigative mechanisms. Cooperation at national level is another prerequisite. Core international crimes generally intersect with other serious crimes – terrorism, violations of sanctions or restrictive measures, illegal trade in natural resources or money laundering. Therefore, Member States need to consider coordinating prosecutorial efforts with counter-terrorism units, revenue services, customs, immigration authorities and intelligence agencies.

Eurojust and the Genocide Network support States in this complex environment. The Genocide Network meetings which, in 2022, gathered up to 200 specialised practitioners from 33 national jurisdictions and 19 international organisations and CSOs, provide a platform to gather information, share updates and engage in consultation on ongoing cases. This setting offers a unique interface between national Contact Points and CSOs. Furthermore, Eurojust supports national investigations and prosecutions of core international crimes, advising Member States on the use of relevant judicial cooperation tools such as coordination meetings and joint investigation teams (JITs).

Clockwise from the top: aftermath of devastating airstrikes in Aleppo and Idlib (Syria); Rohingya refugees fleeing violence and human rights violations in Myanmar; largescale destruction of civilian

infrastructure and growing evidence of war crimes following Russia's invasion of Ukraine in February 2022.

The growing use of joint investigation teams to investigate and prosecute core international crimes

A JIT is an advanced judicial cooperation tool made up of law enforcement and judicial national authorities who can, within this framework, directly exchange information and evidence collected on the territory of the JIT members, cooperate in real time and carry out joint operations. Eurojust provides operational, legal and financial support to JITs.

A JIT significantly increases speed and efficiency in complex cross-border investigations, and has increasingly appeared as a well-suited tool for core international crimes cases. The first JIT concerning core international crimes was set up in 2018 in the 'Caesar case', which led to two convictions of Syrian nationals in Germany. It was the first time that a court adjudicated crimes against humanity committed by the Syrian regime.

The success of the landmark 'Caesar case' inspired other cases, and in October 2021 a JIT between Sweden and France was established to support proceedings involving core international crimes committed by FTFs against the Yazidi population in Syria and Iraq. Channelling investigative efforts through the JIT will avoid multiple interviews of the same victims, thus mitigating the risk of retraumatisation. The JIT will also support enhanced cooperation with UNITAD and the IIIM.

In March 2022, a JIT between Ukraine, Lithuania and Poland was set up within a month from the Russian invasion of Ukraine with the legal and technical support of Eurojust.

Tasked with investigating war crimes, crimes against humanity and other core international crimes committed in Ukraine, the main aim of the JIT is to support the gathering of evidence and its swift and secure exchange between partners. The JIT will also facilitate and support the cooperation of members with the ICC Office of the Prosecutor (ICC-OTP). In a remarkable development, the ICC-OTP joined the JIT as a participant on 25 April 2022. This will allow a higher level of cooperation between the ICC and EU Member States.

Syrian official sentenced to life for crimes against humanity with support of joint investigation team assisted by Eurojust

USTICE DONE: In a landmark judgement on 13 January 2022, the German Higher Regional Court of Koblenz sentenced a former high-ranking Syrian official to life imprisonment for his involvement in crimes against humanity. In 2021, an associate of the high-ranking official was sentenced by the same court to four and a half years' imprisonment for crimes against humanity and torture.

CRIME: In 2011 and 2012, an official of the Syrian intelligence services caused the death of 27 members of the opposition to the regime, as a result of torture and inhumane conditions of imprisonment.

ACTION: The Syrian official was arrested in February 2019 in Germany together with his associate, and an indictment was filed against both defendants in October 2019. This was followed in August 2020 by the start of the trials – the first worldwide to address widespread and systematic torture committed by the Syrian regime.

EUROJUST'S ROLE: In cooperation with national investigators and prosecutors working on the case, a German-French JIT was set up with the support of Eurojust and the Genocide in 2018. Eurojust and the Genocide Network supported the investigations and prosecution by providing long-term analytical assistance and the organisation of regular coordination meetings to enable swift judicial cooperation between the German and French authorities.

Holocaust memorial at the Choral Synagogue in Mariupol, Ukraine.

“Eurojust will act as a bridge between the investigations of EU Member States and the independent and impartial investigation of the ICC. The exercise of universal jurisdiction by the Member States is not an obstacle for the ICC to act; on the contrary, it is a clear sign of our shared determination to ensure that core international crimes will not go unpunished.”

Eurojust President **Ladislav Hamran**

Addressing the rights and needs of victims and witnesses

The participation of witnesses in proceedings is crucial to building strong core international crimes cases. National authorities fully integrate the victims' rights dimension into their prosecution strategies by considering the specific challenges related to victims and witnesses of these crimes, including safety concerns, different legal cultures, the risk of retraumatisation and the right to legal representation. These considerations are also envisaged by Directive 2012/29/EU on establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime.

Victims and witnesses of core international crimes require legal, and in many instances psychosocial, support, as well as protection measures which may be difficult to grant under existing national laws.

The magnitude of these cases, and the large number of victims, may justify exceptional measures – such as translation of the case file, interpretation, recording and broadcasting of the hearings. National authorities should have the necessary possibilities and resources to engage in outreach efforts towards the affected community, as such efforts have proven to be highly effective in building trust and encouraging victims to approach authorities. Maintaining close cooperation with CSOs that may facilitate contacts or outreach is critical.

“Immense work has already been done, by the Genocide Network, by Eurojust, EU Institutions and NGOs to respond to the victims’ call for justice and bring cases to court. Our work is far from over, but it is a promising start. Syria is one situation. The number of cases in the EU is growing. Last year about 1 500 new cases opened relating to many different situations and countries across the globe.”

Head of Genocide Network Secretariat **Matevž Pezdirc**

Ensuring political support and awareness

European headquarters of the United Nations in Geneva, Switzerland and headquarters of the International Criminal Court in The Hague, the Netherlands

Under international law, States have the main responsibility of fighting impunity for core international crimes, and must prosecute such crimes, regardless of where the crimes have been committed, and irrespective of the nationality of the perpetrator or the victim. This obligation stems from customary law and international treaties such as the 1949 Geneva Conventions and the Rome Statute of the ICC.

While the ICC was created as the first permanent international court for core international crimes and may prosecute heads of states and other highlevel officials who may otherwise enjoy immunity before national criminal courts, its ability to exercise jurisdiction is limited. In addition, the ICC jurisdiction focuses on higher-level perpetrators who are ‘most responsible’ for the crimes. More importantly, in line with the principle of complementarity enshrined in the Rome Statute, the ICC will only assume jurisdiction where States are unwilling or unable to do so.

Fulfilling this duty, however, requires political support and the engagement of judiciary and law enforcement services. Experience has shown that strong, credible leadership from the Member States’ Ministry of Justice and Prosecutor General’s Office leads to increased prosecutorial activities with impressive results. In practice, the political drive to pursue criminal accountability will translate into the implementation of the core international crimes in national legislation, the creation of specialised units, and the allocation of adequate resources – all invaluable elements in the fight against impunity. While some situations, such as the violent conflict in Ukraine, can quickly garner political momentum, delivering justice takes time and it is important to sustain this support in the long term.

To build long-term political support, the Genocide Network and Eurojust undertake a number of activities. The EU Day against Impunity, organised by the EU Presidency, the European Commission, Eurojust and the Genocide, held every year on 23 May, highlights the importance of Member States-led investigations and prosecutions, and pays homage to victims and survivors.

Other partners have recognised the vital need for a stronger judicial response to many situations across the world. In March 2021, the European Parliament adopted a resolution on the Syrian conflict calling on the Commission to present an EU action plan on impunity to better coordinate and harmonise Member States’ resources and efforts to prosecute war criminals in the EU. In April 2022, the President of the Commission stated that atrocities allegedly committed on the territory of Ukraine would not go unanswered and that the EU would support the Ukrainian Prosecution Services and the ongoing JIT so that evidence may be collected, analysed and processed. This renewed political resolve sends a strong message to perpetrators and their victims: those who commit such heinous crimes will be brought to court.

Case examples

German Federal Court of Justice finds that functional immunity does not preclude criminal proceedings against organs of a foreign State for international crimes – A former lieutenant in the Afghan army fled to Germany in 2015 and was prosecuted for the war crimes of torture and outrage upon personal dignity for having desecrated a body. In January 2021, the Federal Court of Justice found that in accordance with customary international law, lower-ranking State officials cannot benefit from functional immunity before national courts for charges of war crimes, despite those crimes being committed while discharging his duties for the State of Afghanistan.

Cumulative prosecution of a French company for complicity in crimes against humanity and financing of terrorist activities – Between 2012 and 2015, Lafarge, a company incorporated under French law, and its local subsidiary, Lafarge Cement Syria, operated a cement plant in a region of Syria occupied by various armed groups, including ISIL. The subsidiary made payments to these armed groups so that the activity would not be compromised.

In 2018, Lafarge was indicted on the charges of complicity in crimes against humanity, financing of terrorist activities and endangering the lives of others. An interlocutory appeal court quashed the indictment. However, in September 2021 the French High Court (Cour de cassation) found that there is sufficient evidence to suggest that ISIL and other affiliated groups have committed crimes against humanity in the vicinity of the cement plant operated by Lafarge. In addition, the Court found that Lafarge financed, via its subsidiaries, ISIL activities of several million dollars and that it had precise knowledge of the actions of the organisation which were likely to constitute crimes against humanity. The Court concluded that knowingly paying a sum of several million dollars to an organisation whose purpose is purely criminal is sufficient to be considered complicity by aiding and abetting. The case was remitted to the interlocutory court for proceedings to move forward.

Swedish District Court finds Swedish national guilty of grave war crimes for enlisting her son to ISIL armed forces – In March 2022, a Swedish woman was sentenced to six years imprisonment for grave war crimes. The accused took her then 11-year-old son to Syria in April 2013, when a fully non-international armed conflict was ongoing in the country. Soon after arrival, the boy was recruited and for two and a half years used as a child soldier by ISIL armed groups (before he turned 15). The accused was the single guardian of the boy and he lived with her in Syria. The boy died in Raqqa, Syria, at the age of 16.

The District Court of Stockholm found that the accused, who had a long history of following the Salafist movement, must have been aware of the risk that the boy would be used in the hostilities,

seeing that this was a clear part of ISIL ideology when she decided to take him to Syria. Moreover, the Court found that the accused, as the only guardian, had taken no adequate steps to protect him once in the conflict zone. The Court took into account that there was evidence to support that she voluntarily stayed in an ISIL-controlled area.

The Court ruled that the accused, together and in co-conspiracy with other perpetrators, ensured that the boy was enlisted and used as a child soldier by ISIL armed groups. Battlefield evidence obtained in Syria by coalition forces and expert testimony from UNITAD on ISIL recruitment of child soldiers was submitted in the trial.

Conviction of a Dutch national for the war crime of outrage upon personal dignity committed from the Netherlands – In June 2021, a Dutch national was found guilty of terrorist offences as well as the war crime of outrage upon personal dignity for spreading ISIL ideology through Telegram groups. The accused distributed a video showing ISIL prisoners being burned alive, sharing her own dehumanising comments. In doing so, she acted in line with the strategy of ISIL as a ‘media mujahedin’ and furthered the outrage upon the personal dignity of the victims while the conflict was still ongoing in Syria and Iraq. This represents a nexus between the behaviour of the accused and the conflict. The accused was sentenced to six years’ imprisonment.

This case is unique in two ways: this is the first time that a person was convicted for committing war crimes in the context of the conflict in Syria from within the territory of the Netherlands, and this is the first time that the Court reached the conclusion that ISIL was not only a terrorist organisation but also a criminal organisation with an aim to commit core international crimes.

“Now more than ever we need to demonstrate that the rule of law, that International law, is something relevant to people’s lives. To do that we must work together, between international, regional and national levels, to put the law into action. The innovative and meaningful partnerships that my Office is developing with Eurojust and European national authorities demonstrates what we can achieve together. “

Prosecutor of the International Criminal Court **Karim A. A. Khan QC**

German national convicted of crimes against humanity for enslaving a Yazidi woman in Syria – In April 2021, a German court sentenced a German woman to four years and three months of imprisonment for aiding and abetting the enslavement of a Yazidi woman (crime against humanity), pillaging (war crime against property) and participation in a terrorist organisation. In February 2015, the accused travelled with her three-year old daughter to Syria to join ISIL. She became the spouse of an ISIL fighter and was provided, free of charge, two dwellings appropriated by ISIL as

spoils of war. In Syria, she received the visit of another spouse with an enslaved Yazidi woman who carried out housework and childcare tasks for the accused.

Iraqi national sentenced to life imprisonment by German Court for genocide against the Yazidi minority – In November 2021, a German court found an Iraqi national and member of ISIL guilty of genocide, crimes against humanity and war crimes for the death of a five-year old Yazidi girl he left to die under the scorching sun after tying her to a window as punishment. The Court found that the accused and his wife, a German national, had held the Yazidi girl and her mother as slaves in their house in Fallujah, and that the accused had the intent to eliminate the Yazidi religious minority. It is the first time worldwide that a court convicts a member of ISIL for the genocide committed against the Yazidi.

Yazidi civilians, who fled ISIL terror, at refugee camp in Kurdistan.

The European Network for investigation and prosecution of genocide, crimes against humanity and war crimes

The European Network for investigation and prosecution of genocide, crimes against humanity and war crimes ('Genocide Network') enables close cooperation between national authorities investigating and prosecuting the crime of genocide, crimes against humanity and war crimes (known collectively as core international crimes). The Network was created by the Council of the EU in 2002 to ensure perpetrators do not attain impunity within the Member States.

All EU Member States are represented in the Genocide Network through national Contact Points, comprising specialised and dedicated prosecutors, investigators and officers for mutual legal assistance.

The Genocide Network provides a platform for practitioners to exchange operational information and share experience and best practices through biannual plenary meetings. Its members consist of national authorities in all Member States and six Observer States (Bosnia and Herzegovina, Canada, Norway, Switzerland, the United Kingdom and the United States), Eurojust, Europol, the International Criminal Court, and Associates including organisations from the European Union, the United Nations and beyond, as well as civil society actors. The Network is a unique forum bringing together all actors with a common goal: the fight against impunity.

"I want to congratulate the Genocide Network on its excellent work. Eurojust's new role is clearly paying off. The national judicial authorities are also making impressive use of the EU tools at their disposal. We are constantly working on improving cross-border cooperation and

ending impunity. As more core international crimes are brought to justice in the EU, the efficient use of these tools for handling cases is vital for tackling the impunity gap.”

European Commissioner for Justice **Didier Reynders**

4. ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

Κάθε κείμενο αποτελεί μία ξεχωριστή μονάδα, η οποία αποτελείται από ειδικά χαρακτηριστικά, που το διαφοροποιούν από ομοειδή του. Ως αποτέλεσμα, κατά τη μετάφραση ενός πρωτοτύπου, προκύπτουν πολλές προκλήσεις και εμπόδια, τα οποία ο μεταφραστής προκειμένου να τα αντιμετωπίσει, οφείλει να επιλέξει την κατάλληλη μεταφραστική προσέγγιση. Σε αυτήν την ενότητα, έχοντας ως βάση την πραγματεία και τις απόψεις ειδικών λειτουργιστών στον κλάδο της μετάφρασης, θα γίνει μία απόπειρα προσδιορισμού του σκοπού της μετάφρασης και σχολιασμού της μεταφραστικής εντολής. Ειδικότερα, στηριζόμενοι στις απόψεις της Nord (1991), της οποίας πηγή έμπνευσης αποτέλεσαν οι θεωρίες του Karl Buhler (1934) και του Vermeer (1978), θα προσεγγιστεί η έννοια της μετάφρασης και ο σκοπός της μέσα από μία λειτουργική οπτική, καταλήγοντας εν τέλει στην ανάλυση του κειμένου πηγή και των συνακόλουθων ενδοκειμενικών και εξωκειμενικών παραγόντων που την συναποτελούν. Υπό το πρίσμα της μεταφραστικής εντολής και λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και το είδος του κειμένου, θα γίνει μία ανάλυση των μεταφραστικών προβλημάτων και δυσκολιών που προέκυψαν κατά την απόδοση του κειμένου πηγή στη γλώσσα στόχο. Ακρογωνιαίος λίθος αυτού του εγχειρήματος θα αποτελέσει το έργο της Baker και πιο συγκεκριμένα, η θεωρία της σχετικά με τα πέντε επίπεδα ισοδυναμίας. Καθοριστικό ρόλο στην διεκπεραίωση αυτού του έργου διαδραμάτισαν με την συμβολή τους και οι μεταφραστές Κελάνδριας και Κεραμίδας ως προς την αντιμετώπιση ζητημάτων ορολογίας και αποδελτίωσης της. Η ενότητα θα κλείσει με τη σύνοψη αποτελεσμάτων και τη παράθεση συμπερασμάτων πάνω στη μεταφραστική διαδικασία που ακολουθήθηκε, καθώς και στο ρόλο του μεταφραστή ως διαμεσολαβητή μεταξύ γλωσσών και πολιτισμών.

4.1 ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ (NORD – ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ)

Ο σκοπός της μετάφρασης επαφίεται στην ικανότητα ενός ατόμου (του μεταφραστή) να αποτυπώνει και να αναπαράγει με ακρίβεια το νόημα ενός κειμένου σε μία γλώσσα στόχο. Πρόκειται για μία απόπειρα σημασιολογικής και πραγματολογικής αποκρυπτογράφησης ενός κειμένου και στη συνέχεια, ένα εγχείρημα ανασύνθεσης και αναδιατύπωσής του στη νέα γλώσσα μέσα από μία προσέγγιση ισοδυναμίας που διατηρεί ανέπαφη την ακεραιότητα του πρωτότυπου μηνύματος που προσπαθεί να μεταδώσει ο συγγραφέας στο κοινό του. Για να χρησιμοποιήσουμε την πληρέστερη διατύπωση των διανοουμένων Nida και Taber (1982, σ.12): **“translating consists in reproducing in the receptor language the closest natural equivalent of the source language message”**, δηλαδή: «η μετάφραση συνίσταται στην αναπαραγωγή στη γλώσσα του υποδοχέα του πλησιέστερου φυσικού ισοδύναμου του μηνύματος από τη γλώσσα πηγή». Ο μεταφραστής καλείται στο πλαίσιο της μεταφραστικής διαδικασίας και της σημασιολογικής αναδημιουργίας, να μεριμνήσει για την ανέπαφη «μεταφορά» και διατήρηση των υφολογικών, γραμματικών και

συντακτικών στοιχείων του προς μετάφραση κειμένου στη νέα γλώσσα. Στο προς αναφορά κείμενο, ακριβώς λόγω της πολυπλοκότητας και του υψηλού βαθμού δυσκολίας που ενείχε η μετάφραση του, η προσέγγιση που επιλέχθηκε ανήκει στο πλαίσιο του λειτουργισμού (Nord, 1991).

Ειδικότερα, το μοντέλο της Nord (1991) διακρίνεται από μία σφαιρική αντίληψη της έννοιας της μετάφρασης, η οποία άντλησε στοιχεία από άλλους ακαδημαϊκούς και μελετητές του κλάδους της μετάφρασης, όπως τη θεωρία της λειτουργικής μετάφρασης Organon του Karl Buhler (1934) και τη «θεωρία του σκοπού» του Vermeer (1978). Η μετάφραση κατά τη θεωρία της, είναι μια επικοινωνιακή ενέργεια που αποσκοπεί στην επίτευξη ενός επικοινωνιακού σκοπού. Ο μεταφραστής πρέπει να είναι σε θέση να εξηγήσει και να κατανοήσει τους σκοπούς και το νόημα του κειμένου πηγή, και για να το κάνει αυτό, πρέπει να λάβει υπόψη κάποια στοιχεία, όπως τους εξωκειμενικούς και τους ενδοκειμενικούς παράγοντες σε ένα κείμενο.

4.2 ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΠΗΓΗ

Ξεκινώντας με τους πρώτους, αυτοί αναφέρονται στην εξωτερική δομή ενός πρωτοτύπου και περιγράφουν το είδος και τη λειτουργία, τον αποστολέα, το κοινό, το μέσο/κανάλι, τον τόπο, τον χρόνο και το κίνητρο. Το προς μετάφραση κείμενο αποτελεί ένα ενημερωτικό φυλλάδιο, που εκδόθηκε το 2022 από την Ευρωπαϊκή Ένωση και πιο συγκεκριμένα, από την Eurojust, τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Ποινικής Δικαιοσύνης με έδρα τη Χάγη στην Ολλανδία. Ως κύριο θέμα του έχει τα αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα και πιο συγκεκριμένα μία ανάλυση των σημαντικότερων παραγόντων που συμβάλλουν στις επιτυχημένες έρευνες και διώξεις τους τόσο εντός των συνόρων των κρατών μελών της ΕΕ όσο και εκτός, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην πλατφόρμα του «Δικτύου κατά της Γενοκτονίας». Πρόκειται για ένα πληροφοριακό και αφηγηματικό κείμενο, που ανήκει στη σφαίρα της νομικής δεοντολογίας, ενώ δεν λείπουν και στοιχεία πολιτικής φύσεως. Το αναγνωστικό του κοινό θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως επίσημο – ειδήμονες του κλάδου του νόμου και γνώστες των δρώμενων της πολιτικής σκηνής και των διεθνών σχέσεων.

Μένοντας πιστοί στο μοντέλο της Nord, η μετάφραση ενός κειμένου έπεται επίσης της ανάλυσης των ενδοκειμενικών παραγόντων κατά τη διαδικασία της προεργασίας του. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρεται στα εσωτερικά στοιχεία ενός πρωτοτύπου, όπως το περιεχόμενο, τη σύνθεση και τη δομή των προτάσεων. Στο πλαίσιο αυτών των παραγόντων, το προς μετάφραση κείμενο διακρίνεται για μία απλή συντακτική και γραμματική δομή με ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως μακροπερίοδο λόγο με την παρατακτική σύνδεση πολλών ομοειδών όρων και προτάσεων. Η ορολογία μπορεί να χαρακτηριστεί ως κατά κύριο λόγο ειδική νομική με κάποιους πολιτικούς

όρους. Ο λόγος είναι γραπτός, ενώ συμπεριλαμβάνει και στοιχεία προφορικότητας, όπως για παράδειγμα στις απόψεις υψηλόβαθμων στελεχών στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (π.χ. την εισαγγελία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου Karim A. A. Khan QC).

Επίσης, διαθέτει μη λεκτικά στοιχεία, όπως εικόνες και διαγράμματα, τα οποία εξυπηρετούν τις ανάγκες του πρωτοτύπου και των συγγραφέων, καθώς προσφέρουν ένα στοιχείο παραστατικότητας, που τραβάει την προσοχή του αναγνωστικού κοινού και ενισχύει την εγκυρότητα και την αξιοπιστία της θέσης του.

Έχοντας ως αφετηρία της σκέψης μας τα παραπάνω στοιχεία, κατά τη μεταφραστική διαδικασία επιδιώχθηκε μία απλή μεταφραστική προσέγγιση άνευ πολλών συντακτικών και γραμματικών αλλοιώσεων και εκλαϊκεύσεων και επιπρόσθετων μεταφραστικών σχολίων προς επεξήγηση ειδικών όρων. Προτού όμως ξεκινήσει η ανάλυση των μεταφραστικών δυσκολιών και προβλημάτων σύμφωνα με τη θεωρία της Baker (1992), και των συνακόλουθων μεταφραστικών τεχνικών και επιλογών των οποίων έγινε χρήση κατά την απόδοση του κειμένου στη γλώσσα στόχο, αξίζει να αναφερθεί ότι προηγήθηκε της μεταφραστικής διαδικασίας η αναζήτηση και η μελέτη παρεμφερών κειμένων παρόμοιου με του πρωτοτύπου περιεχομένου με απώτερο σκοπό την απόκτηση περαιτέρω γνώσεων πάνω στο προς ανάλυση θέμα (αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα). Επίσης, χρησιμοποιήθηκαν και διάφορα λεξικά και στις δύο γλώσσες εργασίας, τόσο γενικής ορολογίας όσο και ειδικής - τεχνικής, όπως το IATE. Ακόμη, δημιουργήθηκε ένα γλωσσάρι, το οποίο περιλαμβάνει όλους τους ειδικούς όρους του κειμένου αφετηρία στις δύο γλώσσες εργασίας.

Όπως προαναφέρθηκε, η ανάλυση των μεταφραστικών προκλήσεων του κειμένου θα βασιστεί στη θεωρία της Baker και πιο συγκεκριμένα, στα πέντε επίπεδα ισοδυναμίας.

4.3 ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ (BAKER)

4.3.1 ΛΕΞΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Αναλυτικότερα, σε λεξικό επίπεδο η κύρια μεταφραστική πρόκληση προς αντιμετώπιση ήταν το ζήτημα της πολυσημίας. Ορισμένοι όροι στη γλώσσα στόχο ακριβώς λόγω των πολλαπλών σημασιών που ενείχαν, δυσχέραναν και λειτούργησαν ως τροχοπέδη κατά τη μεταφραστική διαδικασία. Παραδείγματα τέτοιας φύσεως είναι οι λέξεις “**case**” και “**commission**”. Στην πρώτη περίπτωση, ο προς αναφορά όρος στη γλώσσα πηγή διαθέτει πολλές σημασίες, όπως θήκη, περίπτωση, κρούσμα, κατάσταση και υπόθεση. Ωστόσο, στη μετάφραση της πρότασης “**The number of newly opened cases in Member States increased overall by 44% between 2016 and 2021**”, επιλέχθηκε η τελευταία σημασία της, «υπόθεση», καθώς αποτελούσε τον πληρέστερο

νοηματικά όρο στο νομικό φάσμα του πρωτοτύπου. («Ο αριθμός των νεοεμφανιζόμενων υποθέσεων στα κράτη μέλη αυξήθηκε συνολικά κατά 44% μεταξύ του 2016 και του 2021»). Στη δεύτερη περίπτωση, ο όρος **“commission”** στο κείμενο της γλώσσας πηγής χρησιμοποιήθηκε και μεταφράστηκε σε διαφορετικά σημεία με διαφορετική σημασία. Πιο συγκεκριμένα, στη πρόταση **“The EU Day against Impunity, organised by the EU Presidency, the European Commission”**, ο προς αναφορά όρος μεταφράστηκε ως **«Επιτροπή»** («Η Διεθνής Ημέρα της ΕΕ για τον Τερματισμό της Ατιμωρησίας, που διοργανώνεται από την Προεδρία της ΕΕ, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή»), ενώ στη πρόταση **“This trend can be attributed, in part, to the escalation of conflicts and the commission of atrocities near EU borders”** αποδόθηκε ως **«διάπραξη»** (**«Αυτή η τάση μπορεί να αποδοθεί, εν μέρει, στη κλιμάκωση των συγκρούσεων και στη διάπραξη φρικαλεοτήτων κοντά στα σύνορα της ΕΕ»**).

Ένα άλλο μεταφραστικό ζήτημα προς αντιμετώπιση ήταν η παρουσία λέξεων, οι οποίες στο πλαίσιο της δόκιμης απόδοσης του κειμένου στη γλώσσα, κατέστησαν αναγκαία την αντικατάστασή τους από πιο ισοδύναμους νοηματικά όρους, όπως στην περίπτωση της φράσης **“However, conditions may apply, such as”**. Στην προκειμένη περίπτωση, το ρήμα **“apply”** με απώτερο στόχο την ορθότερη απόδοση του πρωτοτύπου, μεταφράστηκε με το ρήμα «ισχύουν» («Ωστόσο, ενδέχεται να ισχύουν συγκεκριμένες συνθήκες, όπως»). Η ίδια μέθοδος χρησιμοποιήθηκε και στη μετάφραση της πρότασης **“must have been aware of the risk that the boy would be used in the hostilities, seeing that this was a clear part of ISIL ideology when she decided to take him to Syria”**, όπου κρίθηκε προτιμότερη η αποφυγή της κατά λέξη μετάφρασης και η επιλογή μιας πιο ελεύθερης απόδοσης στη γλώσσα στόχο. Αναλυτικότερα, το απόσπασμα **“seeing this was a clear part of ISIL ideology”** αντί να μεταφραστεί ως «βλέποντάς το ως ένα ξεκάθαρο κομμάτι της ιδεολογίας του ISIL», μεταφράστηκε εν τέλει ως «στο πλαίσιο της υποταγής της στην ιδεολογία του ISIL». («πρέπει να γνώριζε τον κίνδυνο της ανάμιξης του αγοριού σε εχθροπραξίες, όταν αυτή αποφάσισε να το πάρει στη Συρία στο πλαίσιο της υποταγής της στην ιδεολογία του ISIL»)

Τέλος, στο ίδιο φάσμα μεταφραστικών μεταβολών ανήκει και η αλλαγή της μορφής ενός όρου για να εξυπηρετήσει πληρέστερα τις ανάγκες του νέου κειμένου. Μία τέτοια περίπτωση αποτελεί η μεταβολή ρημάτων σε ουσιαστικά, όπως στην πρόταση **“In March 2021, the European Parliament adopted a resolution on the Syrian conflict calling on the Commission to present an EU action plan on impunity to better coordinate and harmonise Member States’ resources and efforts”**, όπου τα ρήματα **“coordinate”** και **“harmonise”** μεταφράστηκαν ως ουσιαστικά, «συντονισμό» και «εναρμόνιση» («Τον Μάρτιο του 2021, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα σχετικά με τη σύγκρουση της Συρίας που ζητούσε από την Επιτροπή να

παρουσιάσει ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την ατιμωρησία με απώτερο σκοπό τον καλύτερο συντονισμό και εναρμόνιση των πόρων και των προσπάθειών των κρατών μελών»).

4.3.2 ΥΠΕΡΛΕΞΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Μένοντας πιστοί στο μεταφραστικό μοντέλο της Baker, κατά τη διαδικασία ισοδύναμης απόδοσης του κειμένου από τη γλώσσα πηγή στη γλώσσα στόχο, προέκυψαν κάποια μεταφραστικά εμπόδια, τα οποία περιέρχονταν στα όρια του υπερλεξικού επιπέδου. Σε αυτά συγκαταλέγονται οι στερεότυπες φράσεις και οι συμφράσεις, οι οποίες προκειμένου να αποδοθούν ορθά, έπρεπε να επιχειρηθεί μία μεταφραστική προσέγγιση μη επιφανειακού χαρακτήρα, με απώτερο στόχο την εύρεση σημασιολογικών ισοδυνάμων. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι φράσεις **“build trust”** και **“pay homage”**, οι οποίες στη γλώσσα στόχο μεταφράστηκαν ως «εδραίωση εμπιστοσύνης» και «αποδίδει φόρο τιμής» αντιστοίχως.

4.3.3 ΠΡΑΓΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Συνεχίζοντας υπό το πρίσμα του προς ανάλυση μεταφραστικού μοντέλου, οι μεταφραστικές δυσκολίες του πρωτοτύπου εκτείνονται και σε πραγματολογικό επίπεδο. Πρόκειται για ζητήματα σχετικά με τη συνοχή και το λεγόμενο υπονόημα (**implicature**). Αναλυτικότερα, οι συγγραφείς, ιδιαίτερα στο κομμάτι του κειμένου που περιλαμβάνει παραδείγματα υποθέσεων προς επίρρωση των λεγομένων, για να αποφύγουν τον κίνδυνο της επανάληψης, συχνά προχωρούν στην παράθεση αντωνυμιών ή άλλων αναφορικών όρων, όπως μετοχές, για να επισημάνουν το υποκείμενο ή το προς αναφορά πρόσωπο της πρότασης. Στις παραπάνω περιπτώσεις, για παράδειγμα, προκειμένου να αναφερθούν στα κύρια πρόσωπα των υποθέσεων, χρησιμοποιούν συχνά τις προσωπικές αντωνυμίες **“he”** και **“she”** και τη μετοχή **“accused”** («κατηγορούμενος/ η»). Επίσης, στην ίδια κατηγορία μεταφραστικών προβλημάτων περιλαμβάνεται και η μετάφραση και μεταγραφή ονομάτων. Αναλυτικότερα, στο κείμενο, όπως προαναφέρθηκε, σε διάφορα σημεία εντοπίζονται ονόματα στελεχών από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ, όπως **“Didier Reynders”** και **“Ladislav Hamran”**, τα οποία λόγω της έλλειψης μεταγραφής τους στη γλώσσα στόχο, κρίθηκε ορθότερο να μη μεταφραστούν και να αποδοθούν ως έχουν στο νέο κείμενο.

4.3.4 ΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑ

Ένα άλλο ζήτημα προς επίλυση κατά τη μεταφραστική διαδικασία αποτέλεσε αυτό της κειμενικής ισοδυναμίας. Πιο συγκεκριμένα, στο πλαίσιο της ομαλής ροής του λόγου και της δόκιμης απόδοσης του στη γλώσσα στόχο, κατά την απόπειρα μετάφρασης του πρωτοτύπου, η συντακτική δομή του υπέστη κάποιες μεταβολές, προκειμένου να διατηρηθεί το περιεχόμενο του ανέπαφο και να μην διακινδυνευτεί η ακεραιότητα του μηνύματος των συγγραφέων. Στην παραπάνω κατηγορία μπορούμε να συγκαταλέξουμε τις αλλαγές στη σειρά των λέξεων μιας πρότασης, όπως φαίνεται χαρακτηριστικά στα παραδείγματα “ **In March 2022, a JIT between Ukraine, Lithuania and Poland was set up within a month from the Russian invasion of Ukraine with the legal and technical support of Eurojust** ” και “**These challenges are also exacerbated by the fact that access to the crime scene is impossible or limited as most of these crimes are perpetrated outside the EU**”, τα οποία στη γλώσσα στόχο μεταφράστηκαν ως «Τον Μάρτιο του 2022, εντός ενός μήνα από τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, δημιουργήθηκε μία JIT μεταξύ της Ουκρανίας, της Λιθουανίας και της Πολωνίας με τη νομική και τεχνική υποστήριξη της Eurojust» και «Επίσης, το γεγονός ότι η πρόσβαση στη σκηνή του εγκλήματος είναι αδύνατη ή περιορισμένη καθώς τα περισσότερα από αυτά τα εγκλήματα διαπράττονται εκτός της ΕΕ, εντείνει περαιτέρω αυτές τις προκλήσεις».

Επιπροσθέτως, ένα άλλο παράδειγμα μεταφραστικής πρόκλησης αποτέλεσε η απόδοση του μακροπεριόδου λόγου, η οποία δυσχέραινε σε μεγάλο βαθμό το μεταφραστικό έργο. Ως λύση σε αυτό το πρόβλημα επιλέχθηκε η διάσπαση της πρότασης σε μικρότερα τμήματα, ούτως ώστε να γίνει πιο κατανοητό το πρωτότυπο μήνυμα των συγγραφέων στο νέο αναγνωστικό κοινό. Μία τέτοια περίπτωση είναι η πρόταση “**A former lieutenant in the Afghan army fled to Germany in 2015 and was prosecuted for the war crimes of torture and outrage upon personal dignity for having desecrated a body**”, της οποίας η μετάφραση, στο πλαίσιο της ανάγκης για την επίτευξη ενός σημασιολογικού ισοδύναμου, περιλάμβανε τη διάσπαση της σε δύο επιμέρους προτάσεις. Πιο συγκεκριμένα, αποδόθηκε ως «Ένας πρώην υπολοχαγός στον αφγανικό στρατό, ο οποίος δραπέτευσε στη Γερμανία το 2015, διώχθηκε νομικά για εγκλήματα πολέμου. Ειδικότερα, κατηγορήθηκε για χρήση βασανιστηρίων και προσβολή κατά της ατομικής αξιοπρέπειας για τη βεβήλωση ενός σώματος». Ακόμη στις συντακτικές αλλαγές στην δομή του κειμένου αφετηρία μπορούμε να προσθέσουμε και την ανάλυση αναφορικών μετοχών σε αναφορικές προτάσεις, όπως στην περίπτωση της μετοχής “**observed**”, η οποία στη μετάφραση της πρότασης “**developments observed since**” στη γλώσσα στόχο, αποδόθηκε ως αναφορική πρόταση, «οι εξελίξεις που παρατηρήθηκαν έκτοτε».

4.3.5 ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΟΡΟΛΟΓΙΑΣ (ΚΕΛΑΝΔΡΙΑΣ, ΚΕΡΑΜΙΔΑΣ)

Η τελευταία κατηγορία μεταφραστικών προβλημάτων, η οποία αποτέλεσε και την κύρια πηγή προβληματισμού κατά τη μεταφραστική διαδικασία, είναι αυτή των ζητημάτων ορολογίας και θα αναλυθεί με βάση τους Κελάνδρια (2007, 2023) και Κεραμίδα (2015). Η ορολογία, ως αναπόσπαστο κομμάτι ενός κειμένου, αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της μεταφραστικής διαδικασίας, καθώς λειτουργεί ως μία στιβαρή βάση τόσο για τον συγγραφέα του πρωτοτύπου, ο οποίος στο πλαίσιο μιας εξειδικευμένης εμπειρογνωμοσύνης προσπαθεί να μεταδώσει το μήνυμά του σε ένα συγκεκριμένο κοινό, όσο και για τον μεταφραστή, ο οποίος πρέπει να την κατανοήσει και να την αποδώσει στη γλώσσα στόχο. Στο σύνολό της η ορολογία είναι ένα δομικό στοιχείο του πρωτοτύπου, το οποίο διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην επικοινωνιακή λειτουργία του κειμένου, ανεξαρτήτως από την συχνότητα που εμφανίζεται σε αυτό (Nord 1998, σελ.70). Ως κομμάτι του γλωσσικού συστήματος περιγράφει την εννοιολογική δομή και αναδεικνύει τις λεξιλογικές ιδιαιτερότητες της γλώσσας. Στην ιεράρχηση των μεταφραστικών προβλημάτων, κατέχει μία θέση προτεραιότητας σε σχέση με άλλα στοιχεία. Επίσης, σε αυτό το σημείο αξίζει να αναφερθεί ότι ο Κελάνδριας (2007) δίνει μεγάλη έμφαση και σημασία στις μεταφραστικές οδηγίες, όπου αναφέρει χαρακτηριστικά ότι πρέπει να υπάρχει μία διαπραγμάτευση μεταξύ του πελάτη και του μεταφραστή ως προς την επιλογή της κατάλληλης ορολογίας στη μετάφραση του κειμένου αφετηρία στη νέα γλώσσα. Ακόμη, στηριζόμενοι στο έργο του Κεραμίδα,² πρέπει να γίνει μία επισήμανση του ζητήματος της διεύρυνσης του λεξιλογίου, τόσο του ειδικού όσο και του γενικού, όπου οι ταχείς ρυθμοί ανάπτυξης της κοινωνίας έχουν δημιουργήσει την ολοένα και αυξανόμενη ανάγκη για την δημιουργία νέων λέξεων και συνάμα την επέκταση της ορολογίας, που με τη σειρά της έχει επηρεάσει τη μεταφραστική διαδικασία.

Το προς ανάλυση κείμενο με θέμα τα αρχετυπικά διεθνή εγκλήματα, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, αφορά τον κλάδο της επιβολής του νόμου και της πολιτικής δραστηριότητας. Συνεπώς, μία επιφανειακή ανάγνωση και μελέτη του αρκεί για να μαρτυρήσει την ύπαρξη πολλών νομικών όρων, η μετάφραση των οποίων έκρινε αναγκαία την αναζήτηση ειδικών λεξικών παρόμοιας ορολογίας, όπως το IATE. Τέτοια παραδείγματα είναι οι όροι **“rule of law”**, **“statute of limitations”** και **“indictment”**, οι οποίοι μεταφράστηκαν ως «κράτος δικαίου», «παραγραφή» και «κατηγορητήριο». Επίσης, την ορολογία του πρωτοτύπου συμπληρώνουν και λέξεις από την πολιτική σκηνή, όπως **“Rome Statute of the International Criminal Court (ICC)”**, **“EU Agency for Criminal Justice Cooperation (Eurojust)”** και **“NGO”**, οι οποίες αποδόθηκαν αντιστοίχως ως

² Κεραμίδας, Σ. Γ. (2015). Ζητήματα ορολογίας στη τεχνική μετάφραση. Εκδόσεις Διάυλος.

«Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (ICC)», «Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (Eurojust)» και «ΜΚΟ».

Παραμένοντας στο πλέγμα της νομικής ορολογίας, ένα άλλο ζήτημα προς αντιμετώπιση ήταν η απόδοση όρων, οι οποίοι δεν είχαν κάποιο σημασιολογικά ισοδύναμο στη γλώσσα στόχο, καθώς υπάρχουν και εφαρμόζονται μόνο στο πλαίσιο συγκεκριμένων νομικών συστημάτων κάποιων χωρών. Δύο τέτοιας φύσεως παραδείγματα είναι τα δικαστήρια **“interlocutory court”** και **“interlocutory appeal court”**, τα οποία υπόκεινται στο νομικό σύστημα των Ηνωμένων Εθνών και ως εκ τούτου, δεν έχουν κάποιο αντίστοιχο όρο αφενός στο ελληνικό νομικό σύστημα και αφετέρου στην ελληνική γλώσσα. Για αυτό το λόγο, κατά τη μεταφραστική διαδικασία η απόδοση τους επετεύχθη με μία επεξηγηματική προσέγγιση, όπου προκειμένου να γίνουν κατανοητοί στο νέο αναγνωστικό κοινό, κρίθηκε προτιμότερη η παράθεση τους ως έχουν στη γλώσσα στόχο, ενώ παράλληλα προστέθηκαν γενικές πληροφορίες πάνω στο περιεχόμενο τους σε παρένθεση. Ειδικότερα, τα παραπάνω δικαστήρια μεταφράστηκαν ως εξής: «interlocutory court (δικαστήριο που εκδικάζει προδικαστικές προσφυγές μη οριστικού χαρακτήρα)» και «interlocutory appeal court (δικαστήριο που εκδικάζει εφέσεις σε προδικαστικές προσφυγές μη οριστικού χαρακτήρα)». Η προαναφερθείσα μεταφραστική μέθοδος χρησιμοποιήθηκε και στην περίπτωση ακρωνυμίων, όπως το **“FTFs”** και **“JITs”**, τα οποία την πρώτη φορά που χρησιμοποιήθηκαν από τους συγγραφείς στο κείμενο αφετηρία μεταφράστηκαν ως «Ξένοι Τρομοκράτες Μαχητές (FTFs)» και «κοινή ομάδα έρευνας (JITs)», ενώ τις επόμενες φορές παρέμειναν ως έχουν στη γλώσσα στόχο.

Τέλος στα ζητήματα ορολογίας, μπορούμε να κατατάξουμε και την απόδοση νέων όρων που δημιούργησαν οι συγγραφείς στο πρωτότυπο. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι το ουσιαστικό **“retraumatisation”**, το οποίο προκειμένου να αποδοθεί επαρκώς σημασιολογικά, κατά τη μεταφραστική διαδικασία με τα ίδια ακριβώς συνθετικά δημιουργήθηκε ένας εξ ολοκλήρου νέος όρος στην ελληνική γλώσσα, ισοδύναμή της, «επανατραυματισμός».

5. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συμπερασματικά, η ανάλυση των προς αντιμετώπιση μεταφραστικών δυσκολιών αναδεικνύει με emphaticό τρόπο την πολυπλοκότητα του επαγγέλματος του μεταφραστή, ο οποίος καλείται να λειτουργήσει ως διαμεσολαβητής σε δύο γλώσσες και με τις γνώσεις και την μεθοδικότητά του να δημιουργήσει ένα νέο νόημα στη γλώσσα στόχο, το οποίο δεν θα παρεκκλίνει σημασιολογικά από το πρωτότυπο. Η μετάφραση αποτελεί ένα σύνθετο ενέργημα και ο ρόλος του μεταφραστή έγκειται στην ερμηνεία του νοήματος και στη συνακόλουθη επικοινωνία του. Η μεταφραστική διαδικασία απαιτεί την αντιπαραβολή γνώσεων, με απώτερο στόχο την ανασύσταση και την αναδιατύπωση του κειμένου αφετηρία στη γλώσσα στόχο. Πρόκειται για ένα έργο, όπου εναποτίθενται δύο διαφορετικές γλώσσες και πολιτισμοί στο πλαίσιο ενός αμφίπλευρου σεβασμού, τον οποίο η Nord (2001, σελ. 125) ονομάζει συνέπεια (loyalty).

Κάθε κείμενο αποτελεί μία ξεχωριστή μονάδα με ειδικές ανάγκες, στις οποίες πρέπει να προσαρμοστεί ο μεταφραστής στη γλώσσα στόχο. Στη προκειμένη περίπτωση, το προς μελέτη κείμενο λόγω της τεχνικότητας του ζητήματος που πραγματεύεται, κατά την διαδικασία της μετάφρασης κατέστησε απαραίτητη τη χρήση μιας πληθώρας μεταφραστικών τεχνικών και μεθοδολογιών στο πλαίσιο πιστής τήρησης κάποιων κανόνων, τα οποία σε συνδυασμό με την κατάλληλη προετοιμασία και την διεξαγωγή ενδεδειγμένης έρευνας για την απόκτηση επαρκούς υλικού, συνέβαλαν στην προσπέραση οποιοδήποτε μεταφραστικών εμποδίων και προκλήσεων. Το τελικό μετάφρασμα αποτελεί ένα ενιαίο και ομοιόμορφο σύνολο, το οποίο αντανακλά το ιδιαίτερο ύφος των συγγραφέων και δεν παρεκκλίνει σημασιολογικά από το πρωτότυπο. Η μετάφραση, ακόμη, στο σύνολο της δεν συνιστά μία ενέργεια ατομικού χαρακτήρα, αλλά συλλογικού, καθώς ιδιαίτερα σε κείμενα με ειδική ορολογία, ο μεταφραστής προκειμένου να φτάσει στο επιθυμητό γνωστικό επίπεδο για να ανταποκριθεί στις σημασιολογικές ανάγκες του πρωτοτύπου, πρέπει να βρίσκεται σε διαρκή επαφή και να συμβουλευεται τις απόψεις ειδικών εμπειρογνώμων πάνω στο αντικείμενο του προς μετάφραση κειμένου.

Το προς ανάλυση κείμενο αποτέλεσε μία μεταφραστική πρόκληση, η προσπέλαση της οποίας απαιτήσε πολύ χρόνο και δουλειά μέχρι να έρθει το επιθυμητό μεταφραστικό αποτέλεσμα. Ανεξαρτήτως ωστόσο του βαθμού δυσκολίας του, η διαδικασία της μετάφρασης του αποτέλεσε από μόνη της ένα έργο, το οποίο μου επέτρεψε να κινηθώ ανάμεσα σε διαφορετικούς κόσμους, να γεφυρώσω το σημασιολογικό χάσμα μεταξύ τους και εν τέλει να διευρύνω τους πνευματικούς μου ορίζοντες αποκομίζοντας ταυτόχρονα ένα αίσθημα βαθιάς και ουσιαστικής ικανοποίησης.

6. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Πρωτογενής πηγή

European Union Agency for Criminal Justice Cooperation. (2022, May 23). Key factors for successful investigations and prosecution of core international crimes. Retrieved from:

<https://www.eurojust.europa.eu/publication/key-factors-successful-investigations-and-prosecutions-core-international-crimes>

Δευτερογενείς πηγές

Bergsmo, M. (2010). Criteria for Prioritizing and Selecting Core International Crimes Cases. Forum for International Criminal and Humanitarian Law. Retrieved from:

https://books.google.gr/books?hl=el&lr=&id=bCC7DwAAQBAJ&oi=fnd&pg=PR1&dq=core+international+crime&ots=pdYHx5wsgD&sig=UDrqFG4Asn072g7U5RTrNRKFVfs&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

Bergsmo, M. , & Tyanying, S. (2015). Military Self-Interest in Accountability for Core International Crimes. Retrieved from:

chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.corteidh.or.cr/tablas/r33827.pdf

European Union Agency for Criminal Justice Cooperation. Eurojust. (n.d.). Core international crimes. Retrieved from:

<https://www.eurojust.europa.eu/crime-types-and-cases/crime-types/core-international-crimes>

Pobočíková, P. (2012). Nord – Text Analysis in Translation. Retrieved from:

chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://is.muni.cz/th/217560/ff_m/DP_Pobocikova.pdf

Dzikrullah, B. (2009). Word, Above Word, and Grammatical Equivalence in the Subtitle of Troy. English Department. Language and art faculty. State university of Semarang. Retrieved from: <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://lib.unnes.ac.id/927/1/2373.pdf>

Ευρωπαϊκή Επιτροπή. (25 Φεβρουαρίου, 2022). ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για την προσθήκη της παραβίασης των περιοριστικών μέτρων της Ένωσης στους τομείς εγκληματικότητας που ορίζονται στο άρθρο 83 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωση. Ανακτήθηκε από: <https://ketlib.lib.unipi.gr/xmlui/handle/ket/3876>

Κελάνδριας, Π. (2007). Ο ρόλος των μεταφραστικών οδηγιών στη διαμόρφωση της ειδικής ορολογίας. ΕΛΕΤΟ – 6^ο Συνέδριο «Ελληνική Γλώσσα και Ορολογία». Αθήνα. Ανακτήθηκε από: chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.eleto.gr/download/Conferences/6th%20Conference/6th_29-15-KelandriasPanagiotisPaper_V04.pdf

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (4 Φεβρουαρίου, 2015). Στρατηγική του Δικτύου της ΕΕ κατά της γενοκτονίας για την καταπολέμηση της ατιμωρησίας σχετικά με το έγκλημα της γενοκτονίας, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τα εγκλήματα πολέμου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της. Ανακτήθηκε από: <chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/strategy-genocide-network-2014-11-el.pdfhttps://www.eurojust.europa.eu/crime-types-and-cases/crime-types/core-international-crimes>

Βιβλία

Κελάνδριας, Π. (Μάιος 2007). Η Μετάφραση των Οικονομικών Κειμένων – Μια λειτουργική προσέγγιση. Εκδόσεις Δίαυλος.

Κελάνδριας, Π. (2023). Η πράξη της μετάφρασης. (Προπτυχιακό εγχειρίδιο). Κάλλιπος, Ανοικτές Ακαδημαϊκές Εκδόσεις. Ανακτήθηκε από:

<https://repository.kallipos.gr/handle/11419/8621>

Κεραμίδας, Σ. Γ. (2015). Ζητήματα ορολογίας στη τεχνική μετάφραση. Εκδόσεις Δίαυλος.

7. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

A/A	ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΟΡΟΣ	ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΟΣ	ΠΗΓΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
1	aiding and abetting	συνεργεία	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Ιουνίου 2012. Titus Alexander Jochen Donner. Αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως. EUR-LEX. Ανακτήθηκε από: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A62011CJ0005
2	accountability	λογοδοσία	ΙΑΤΕ. Σύσταση της Επιτροπής, της 18ης Μαΐου 2005, σχετικά με τη συλλογική διασυνοριακή διαχείριση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων για τις νόμιμες επιγραμμικές (online) μουσικές υπηρεσίες. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
3	accused	κατηγορούμενος	ΙΑΤΕ. Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με το δικαίωμα πρόσβασης σε δικηγόρο κατά την ποινική διαδικασία και το δικαίωμα επικοινωνίας μετά τη σύλληψη» [COM(2011) 326 τελικό — 2011/0154 (COD)]. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
4	actor	φορέας	ΙΑΤΕ. Συμβούλιο-ΕΛ. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
5	adjudicate	εκδικάζω	ΙΑΤΕ. Συνθήκη ΕΚΑΧ,32. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
6	admissibility of evidence	παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων	European E-Justice. Διεξαγωγή αποδείξεων. Ανακτήθηκε από: https://e-justice.europa.eu/76/EL/taking_of_evidence?SWEDEN&init=true&member=1
7	armed group	ένοπλη ομάδα	ΙΑΤΕ. Εκτελεστικός Κανονισμός (ΕΕ) 2017/199 του Συμβουλίου της 6ης Φεβρουαρίου 2017 με θέμα την εφαρμογή του άρθρου 9 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
8	arrest	σύλληψη	ΙΑΤΕ. (1) Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, άρθρο 276 // (2) Απόφαση C-216/14 του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Οκτωβρίου 2015, Ποινική δίκη κατά Gavril Covaci CELEX:62014CJ0216/EL // (3) Απόφαση C-329/11 του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 6ης Δεκεμβρίου 2011, Alexandre Achughbabian κατά Préfet du Val-de-Marne CELEX:62011CJ0329/EL. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1

9	artificial intelligence	τεχνητή νοημοσύνη	IATE. Ελληνική Εταιρεία Τεχνητής Νοημοσύνης (EETN), http://www.eetn.gr/ [09.11.2015]. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
10	asset recovery	ανάκτηση περιουσιακών στοιχείων	IATE. Ευρωπαϊκή Επιτροπή > Η γωνιά του Τύπου > Η ΕΕ προτείνει κανόνες για τη δέσμευση και τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων (δελτίο Τύπου, 25 Μαΐου 2022). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
11	asylum authorities	υπηρεσίες ασύλου	Υπηρεσία Ασύλου. Υπουργείο Εσωτερικών. Κυπριακή Δημοκρατία. Ανακτήθηκε από: http://www.moi.gov.cy/moi/asylum/asylumservice.nsf/index_gr/index_gr?OpenDocument
12	atrocities	κτηγιωδίες	IATE. Ετήσια έκθεση της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τη δημοκρατία στον κόσμο το 2017, σελ. 20. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
13	authorites	αρχές	IATE. Απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006 , για την απλούστευση της ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης#ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ - ΟΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ#ΤΙΤΛΟΣ V - Ο ΧΩΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ, ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ#ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 - ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ#Άρθρο 87 (πρώην άρθρο 30 της ΣΕΕ). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
14	battlefield information	πληροφορίες πεδίου μάχης	IATE. Γιαννούτσος, Λεξικό στρατιωτικών όρων, Αθήνα, 1997. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
15	case	υπόθεση	IATE. ΣΛΕΕ, άρθ. 267. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
16	child soldier	παιδί στρατιώτης	IATE. http://www.unicef.gr/reports/stories/f013.php . Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
17	civil society	κοινωνία των πολιτών	IATE. Ευρωπαϊκό Συμβούλιο > Συμπεράσματα του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου μετά τη βιντεοδιάσκεψη των μελών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, 19 Αυγούστου 2020. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
18	coalition forces	δυνάμεις συνασπισμού	Γιώτης, Γ. (2017) Το Πρότυπο του Έλληνα Κατώτερου και Ανώτερου Αξιωματικού το 2025. Διπλωματική Εργασία. Τμήμα Διεθνών, Ευρωπαϊκών & Περιφερειακών Σπουδών. Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών. Αθήνα. «Στρατηγικές Σπουδές Ασφάλειας». Ανακτήθηκε από: file:///C:/Users/%CE%9A%CF%85%CF%81%CE%B9%CE%AC%CE%BA%CE%BF%CF%82/Downloads/12PM_S_DIE_EUR_SPO_GiotisGe.pdf
19	command	εντολή	IATE. Ο.Τ.Ε. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1

20	commision	διάπραξη	Μιανμάρ/Βιρμανία: Κυρώσεις από την ΕΕ έναντι έντεκα ατόμων για το πραξικόπημα και την καταστολή. (Μάρτιος 2021). Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης . Ανακτήθηκε από: https://www.consilium.europa.eu/el/press/press-releases/2021/03/22/myanmar-burma-eu-sanctions-11-people-over-the-recent-military-coup-and-ensuing-repression/
21	complicity	συνενοχή	IATE. 98/527/EK, Ευρατόμ: Απόφαση της Επιτροπής της 24ης Ιουλίου 1998 σχετικά με την αντιμετώπιση της διαφυγής της πληρωμής του ΦΠΑ (διαφορές μεταξύ των θεωρητικών εσόδων ΦΠΑ και των εσόδων ΦΠΑ που πράγματι εισπράττονται) στους εθνικούς λογαριασμούς. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691014236633/1
22	compromise	διακινδυνεύω	Αλιπράντη, Θ. (2016). Απόψεις - Πληροφόρηση Φοιτητών/τριών Κοινωνικής Εργασίας για την Ανεργία. Πτυχιακή Εργασία. Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας. Σχολή Επαγγελματικών Υγείας & Πρόνοιας. Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Κρήτης. Ανακτήθηκε από: chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://apothesis.lib.hmu.gr/bitstream/handle/20.500.12688/8125/AliprantiThaleiaPolytimi2016.pdf?sequence=1&isAllowed=y
23	conflict	σύγκρουση	IATE. EEA Glossary December 1998; Institution: EEA; Title: GEMET - GEneral Multilingual Environmental Thesaurus; Publication Year: 1999; Publication Month: August; Volume No: 5;. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691017937862/1
24	conviction	καταδίκη	IATE. Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, άρθρο 211Α [09.03.2017]. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691017937862/1
25	core international crime	αρχετυπικό διεθνές έγκλημα	Χουλιάρας, Α. (2020). Η Εγκληματική Προβληματική των Αρχετυπικών Διεθνών Εγκλημάτων. Ανακτήθηκε από: file:///C:/Users/%CE%9A%CF%85%CF%81%CE%B9%CE%AC%CE%BA%CE%BF%CF%82/Downloads/63717031.pdf
26	counter-terrorim services	αντιτρομοκρατικές υπηρεσίες	Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας (Δ.Α.Ε.Ε.Β.). Υπουργείο Ποροστασίας του Πολίτη. Ελληνική Αστυνομία. Ανακτήθηκε από: https://www.astynomia.gr/elliniki-astynomia/eidikes-ypiresies/diefthynsi-antimetopisis-eidikon-egklimatov-vias-d-a-e-e-v/
27	Cour de cassation	Ανώτατο Ακυρωτικό Δικαστήριο	CURIA. Προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Pedro Cruz Villalón της 7ης Οκτωβρίου 2010 (1). Υπόθεση C-235/09. DHL Express (France) SAS κατά Chronopost SA. Ανακτήθηκε από: https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?docid=79000&doclang=EL
28	credibility	αξιοπιστία	IATE. Γ.Μαραγκός, με βάση το γλωσσάριο στατιστικών Κ.Α.Αθνασιάδη. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691017937862/1

29	crime against humanity	έγκλημα κατά της ανθρωπότητας	IATE. (1) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, άρθρο 12, στ. α' CELEX:32011L0095/EL // (2) ΑΠΟΦΑΣΗ C-472/13, CELEX:62013CJ0472/EL // (3) Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου όπως κυρώθηκε με τον νόμο 3003/2002, άρθρο 7, παράγραφος 1 . Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691017937862/1
30	prosecution	δίωξη	IATE. Δ.Τσικρικάς,Ινστιτούτο Μελετών και Δικονομικών Ερευνών. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691017937862/1
31	customary law	εθμικό δίκαιο	IATE. COM(1999) 13 - SYN 97/0191/A (1) OJ C 89/99 p.2 QE 2217/92 (2) OJ C 141/93 p.24. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691017937862/1
32	customs	τελωνείο	IATE. ΕΕΕΚ L 126,12.05.1984,σελ.3. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691017937862/1
33	Da'esh/ISL (UNITAD)	Ισλαμικό Κράτος του Ιράκ και του Λεβάντε (DA'ESH/ISL) (UNITAD)	Θεοφάνους, Α. (2019). Ασφάλεια και Διαχείριση Ιστορικών και Θρησκευτικών Μνημείων υπό Συνθήκες Κρίσης: Ο Ρόλος και οι Συνέπειες Εθνικών και Θρησκευτικών Συγκρούσεων. Κυπριακό Κέντρο Ευρωπαϊκών και Διεθνών Υποθέσεων. Πανεπιστήμιο Λευκωσίας. Ανακτήθηκε από: https://cceia.unic.ac.cy/
34	defendant	κατηγορούμενος	Δικαιώματα των κατηγορουμένων σε ποινικές διαδικασίες. (2017). Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ανακτήθηκε από: https://data.europa.eu/data/datasets/rights-of-defendants-in-criminal-proceedings?locale=el
35	directive	οδηγία	IATE. Συνθήκη ΕΚ, άρθ. 249, http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/el/oj/2006/ce321/ce32120061229el00010331.pdf ' Ενοποιημένη απόδοση ΣΕΕ και ΣΛΕΕ, Μέρος έκτο ΣΛΕΕ , τίτλος I, κεφ. 2, τμήμα 1 "Οι νομικές πράξεις της Ένωσης", άρθ. 288, ΕΕ C 83/2010. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691148487365/1
36	discharge duties	εκτέλεση καθηκόντων	IATE. Convention OMPI (Stockholm 1967), art. 9, σημ. 8 : Νόμος αρ. 100 (ΦΕΚ 162, 01.08.1975). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691148487365/1
37	documentation	τεκμηρίωση	IATE. Institution: EEA; Title: GEMET - GEneral Multilingual Environmental Thesaurus; Publication Year: 1999; Publication Month: August; Volume No: 5. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691148487365/1
38	double criminality	διττό αξιόποιο	IATE. Εισηγητική έκθεση προς τη Βουλή στο σχέδιο νόμου "Κύρωση της σύμβασης για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ" (Αθήνα, 5.11.98). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
39	enshrine	κατοχυρώνω	Διαδικασία Κατοχύρωσης. Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανακτήθηκε από: https://euiipo.europa.eu/ohimportal/el/registration-process

40	escalation	κλιμάκωση	IATE. Αγγλο-Ελληνικό Λεξικό, Penguin Hellenews, Εκδ. Παιδεία, Αθήνα, 1987. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691148487365/1
41	EU Agency for Criminal Justice Cooperation (Eurojust)	Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (Eurojust)	Eurojust. Ο Οργανισμός της ΕΕ για τη Συνεργασία στον Τομέα της Ποινικής Δικαιοσύνης. Ανακτήθηκε από: chrome-extension://efaidnbmninnnibpcapjpcglclefindmkaj/https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/2021_10_generic_factsheet_public_final4_el.pdf
42	EU Day against Impunity	Διεθνής Ημέρα της ΕΕ για τον Τερματισμό της Ατιμωρησίας	Διεθνής ημέρα για τον τερματισμό της ατιμωρησίας για εγκλήματα κατά δημοσιογράφων: Κοινή δήλωση του Υπατου Εκπροσώπου Τζουζέπ Μπορέλ και της Αντιπροέδρου Βιέρα Γιούροβα. (Νοέμβριος 2022). Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ανακτήθηκε από: https://greece.representation.ec.europa.eu/news/diethnis-imer-a-gia-ton-termatismo-tis-atimorisi-as-gia-egklimata-kata-dimosiografon-koini-dilosi-toy-2022-11-02_el
43	EU Network	Ευρωπαϊκό Δίκτυο	Ευρωπαϊκό Δίκτυο για τη γενοκτονία. EUR-LEX. Ανακτήθηκε από: https://eur-lex.europa.eu/EL/legal-content/summary/european-genocide-network.html
44	European Commissioner for Justice	Επίτροπος Δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης	Κουμάκης, Π. (Μάιος 2027). Ηλεκτρονική δικαιοσύνη (E-justice) μέτρηση αποδοχής του ολοκληρωμένου συστήματος πρακτικών δικαστηρίων (ΟΣΠΔ) από τους δικαστικούς υπαλλήλους των πολιτικών δικαστηρίων της Πελοποννήσου. Οργάνωση και Διοίκηση Δημοσίων Υπηρεσιών, Δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων. Τμήμα Οικονομικών Επιστημών. Σχολή Οικονομίας, Διοίκησης και Πληροφορικής. Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Ανακτήθηκε από: https://amitos.library.uop.gr/xmlui/handle/123456789/3422
45	Europol	Ευρωπόλ	IATE. Κανονισμός (ΕΕ) 2016/794 για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ), CELEX:32016R0794/EL. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
46	fight	καταπολέμηση	IATE. Ανακοίνωση - Στοιχεία για τη στρατηγική απόκριση της ΕΕ στις προκλήσεις στον Κόλπο της Γουινέας CELEX:52013JC0031/EL. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691148487365/1
47	foreign national	αλλοδαπός	IATE. νόμος 3386/2005 "Είσοδος, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην Ελληνική Επικράτεια", άρθρο 1, στ. α' / Κεκτημένο του Σένγκεν - Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα CELEX:42000A0922(02)/EL άρθρο 1/. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691148487365/1
48	Foreign Terrorist Fighters (FTFs)	Ξένοι Τρομοκράτες Μαχητές (FTFs)	Βατακίδου, Χ. (2022). Η αντιμετώπιση του φαινομένου των ξένων τρομοκρατών μαχητών: μια αποτίμηση του διεθνούς κανονιστικού και ρυθμιστικού πλαισίου. Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Διεθνείς Σχέσεις. Ανακτήθηκε από:

			https://dspace.lib.uom.gr/handle/2159/26564
49	Geneva Convention	σύμβαση της Γενεύης	IATE. ΦΕΚ 3/1956, Πατάρης 36B, σ. 927, όπου παρατίθεται και το κείμενο της σύμβασης. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
50	genocide	γενοκτονία	IATE. CP 98/252/CFSP (1) OJ L 108/98 p.1 ACP-EU Minutes (2) OJ C 308/97 p.30 (3) Απόφαση 2003/335/ΔΕΥ του Συμβουλίου, ΕΕ L 118/2003: CELEX:32003D0335/EL (26/6/2009). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
51	Genocide Network Contact Points	Σημεία Επαφής Δικτύου κατά της Γενοκτονίας	Στρατηγική του Δικτύου της ΕΕ κατά της γενοκτονίας για την καταπολέμηση της ατιμωρησίας σχετικό με το έγκλημα της γενοκτονίας, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και τα εγκλήματα πολέμου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της. (2014). Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανακτήθηκε από: chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/strategy-genocide-network-2014-11-el.pdf
52	Higher Regional Court	εφετείο	IATE. Σ.Παπαευθυμίου, Νομικός, επιστ.συνεργ.Παν/μίου Παρίσι Χ. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691148487365/1
53	hostilities	εχθροπραξίες	IATE. "Πρέπει να εφαρμοσθεί επείγοντως παύση των εχθροπραξιών σε εθνικό επίπεδο, που θα ισχύει για κάθε πλευρά που εμπλέκεται αυτή τη στιγμή σε στρατιωτικές ή παραστρατιωτικές εχθροπραξίες...". Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
54	humanitarian law	ανθρωπιστικό δίκαιο	IATE. Κατευθυντήριες Γραμμές της ΕΕ για την προώθηση της συμμόρφωσης προς το Διεθνές Ανθρωπιστικό Δίκαιο (ΔΑΔ). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
55	immunity	ατιμωρησία	Έκδοση συμπερασμάτων του Συμβουλίου για την καταπολέμηση της ατιμωρησίας στον επιθετικό πόλεμο της Ρωσίας κατά της Ουκρανίας. Ευρωπαϊκό Συμβούλιο - Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανακτήθηκε από: https://www.consilium.europa.eu/el/press/press-releases/2022/12/09/council-adopts-conclusions-on-the-fight-against-impunity-in-russia-s-war-of-aggression-against-ukraine/
56	imprisonment	φυλάκιση	IATE. Βλ. δελτίο 3584209.. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
57	impunity	ατιμωρησία	Μουρτζανός, Ε. (Ιούλιος 2022). Τα εγκλήματα των ισχυρών και η αρχή της ισότητας ενώπιον του νόμου: εγκληματολογική προσέγγιση. Εγκληματολογικές και Ποινικές προσεγγίσεις της διαφθοράς, του οικονομικού και του οργανωμένου εγκλήματος (ΠΕΔ). Ανακτήθηκε από: https://apothesis.eap.gr/archive/item/169473
58	indictment	κατηγορητήριο	IATE. Χρηστικό λεξικό της νεοελληνικής γλώσσας, Ακαδημία Αθηνών, Αθήνα 2014. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1

59	influx	εισροή	Εισροή προσφύγων από την Ουκρανία. Ευρωπαϊκό Συμβούλιο - Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανακτήθηκε από: https://www.consilium.europa.eu/el/policies/eu-migration-policy/refugee-inflow-from-ukraine/
60	intelligence services	μυστικές υπηρεσίες	Χατζησαββίδου, Β. (2017). Ο ρόλος των υπηρεσιών πληροφοριών στην άσκηση εξωτερικής πολιτικής. Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στις Διεθνείς Σχέσεις. Ανακτήθηκε από: https://dspace.lib.uom.gr/handle/2159/20258
61	interlocutory appeal court	interlocutory appeal court (δικαστήριο που εκδικάζει εφέσεις σε προδικαστικές προσφυγές μη οριστικού χαρακτήρα)	Αρχή Εξέτασης προδικαστικών προσφυγών. Υπουργείο Ανάπτυξης. Ελληνική Δημοκρατία. Ανακτήθηκε από: https://www.mindev.gov.gr/arxi-exetasis-prodikastikon-prosfigon/
62	interlocutory court	interlocutory court (δικαστήριο που εκδικάζει προδικαστικές προσφυγές μη οριστικού χαρακτήρα)	Αρχή Εξέτασης προδικαστικών προσφυγών. Υπουργείο Ανάπτυξης. Ελληνική Δημοκρατία. Ανακτήθηκε από: https://www.mindev.gov.gr/arxi-exetasis-prodikastikon-prosfigon/
63	international body	διεθνής οργανισμός	IATE. VOCABULARIUM BTB, ENIAIA EYΡΩΠΑΪΚΗ ΠΡΑΞΗ. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
64	international court	διεθνές δικαστήριο	IATE. Αναγκαστικός νόμος 585 περί κυρώσεως του εν Αγίω Φραγκίσκω υπογραφέντος Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, ΦΕΚ 242/1945, όπου και το κείμενο του Χάρτη καθώς και του καταστατικού του ΔΔ' Ραπτάρης, τ. 40, σ. 199, όπου παρατίθεται το ελληνικό κείμενο του καταστατικού του Δικαστηρίου. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
65	investigation	έρευνα	IATE. Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΕ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ, Άρθρο 85. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
66	joint criminal enterprise	κοινή εγκληματική επιχείρηση	Κοτζαμάνη, Π. (2022). Η έννοια του κοινού εγκληματικού σκοπού στο διεθνές ποινικό δίκαιο. Νομική Σχολή. Τμήμα Διεθνών Σπουδών. Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Ανακτήθηκε από: chrome-extension://efaidnbmninnibpcapjpcglclefindmkaj/https://web.archive.org/web/20220324030912id_/https://repo.lib.duth.gr/jspui/bitstream/123456789/14256/1/KotzamaniP_201

			3.pdf
67	joint investigation team (JITs)	κοινή ομάδα έρευνας (JITs)	Κοινές Ομάδες Έρευνας. EUR-LEX. Ανακτήθηκε από: https://eur-lex.europa.eu/EL/legal-content/summary/joint-investigation-teams.html
68	jurisdiction	δικαιοδοσία	IATE. C 313/96, σ. 4 (Σύμβαση σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων κλπ) και C 195/97, σ. 3 (Σύμβαση για την καταπολέμηση της δωροδοκίας κλπ). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
69	jurisprudence	νομολογία	IATE. Institution: EEA; Title: GEMET - GEneral Multilingual Environmental Thesaurus; Publication Year: 1999; Publication Month: August; Volume No: 5. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691110935752/1
70	legislation	νομοθεσία	IATE. Institution: EEA; Title: GEMET - GEneral Multilingual Environmental Thesaurus; Publication Year: 1999; Publication Month: August; Volume No: 5. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691110935752/1
71	Member State	Κράτος Μέλος	IATE. Ενοποιημένη απόδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση#ΤΙΤΛΟΣ Ι - ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ#Άρθρο 1 (πρώην άρθρο 1 ΣΕΕ). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
72	Ministry of Foreign Affairs	Υπουργείο Εξωτερικών	Υπουργείο Εξωτερικών. Ελληνική Δημοκρατία. Ανακτήθηκε από: https://www.mfa.gr/index.html
73	Ministry of Interior	Υπουργείο Εσωτερικών	IATE. Ν. 2754/99, ΦΕΚ Α' 251/99, όπου και το κείμενο της συμφωνίας και η κύρωσή της (στην αγγλική και ελληνική). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
74	Ministry of Justice	Υπουργείο Δικαιοσύνης	IATE. Kosunen R. (toim.), "Valtioneuvostonkanslia", valtioneuvoston kanslia, Helsinki, 2004, ISBN 951-37-4069-2. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
75	money laundering	ξέπλυμα χρημάτων	IATE. Νόμος 3691/2008, Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και άλλες διατάξεις, ΦΕΚ Α' 166. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
76	multidisciplinary	διεπιστημονικός	IATE. 1. Σχολή Βιβλιοθηκονομίας ΚΑΤΕ, σ. 79 2. Άρθρο Ισιδ. Μπέη, "Καθημερινή" της 17.1.84. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
77	murder	ανθρωποκτονία	IATE. Ποινικός Κώδικας, άρθρο 299 [09.03.2017]. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
78	national law	εθνικό δίκαιο	IATE. Έκθεση Jenard-Schlosser, ΕΕΕΚ C 298/1986, σελ. 39. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1

79	NGO	ΜΚΟ	IATE. Γενική Έκθεση επί της δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
80	Observer State	Κράτος Παρατηρητής	IATE. Dec. 99/321/CFSP OJ L 123/99 p.15. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
81	offence	αδίκημα	IATE. Ποινικός Κώδικας της Ελλάδας, άρθρο 323Α (κύρωση με τον νόμο 4619/2019). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
82	Office of the Prosecutor	Εισαγγελία	IATE. EEA Glossary December 1998. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
83	one-stop-shop	υπηρεσία μίας στάσης	Σύσταση - Υπηρεσία Μίας Στάσης (ΥΜΣ). Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο Αθηνών. Ελληνική Δημοκρατία. Ανακτήθηκε από: https://acci.gr/yms/
84	open-source evidence	στοιχεία ανοιχτού κώδικα	Μελιόπουλος, Ι. (2022). Συγκριτική μελέτη λογισμικών ανοιχτού κώδικα για την παραγωγή αναφορών και dashboard. Διατμηματικό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών στα Πληροφοριακά Συστήματα. Ανακτήθηκε από: https://dspace.lib.uom.gr/handle/2159/27924
85	opposition	αντιπολίτευση	IATE. XXVII Γενική Έκθεση επί της δραστηριότητας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, 1993 σ.378. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
86	outrage upon personal dignity	προσβολή κατά της ατομικής αξιοπρέπειας	IATE. Ν. 3003/2002, Κύρωση του καταστατικού της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, ΦΕΚ 75/2002.. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
87	penal code	ποινικός κώδικας	Ποινικός Κώδικας. Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ. Ανακτήθηκε από: chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.ministryofjustice.gr/wp-content/uploads/2019/10/%CE%A0%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%82-%CE%9A%CF%8E%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CF%82.pdf
88	perpetrator	δράστης	IATE. (1) Ποινικός Κώδικας, άρθρο 27 // (2) ΑΠΟΦΑΣΗ στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-124/08 και C-125/08, CELEX:62008CJ0124/EL // (3) Οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
89	pillaging	ληλασία	IATE. 'ληλασία'. Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής. Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη). Διαθέσιμο από: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας. http://www.greek-language.gr/greekLang/modern_greek/tools/lexica/search.html?lq=%CE%BB%CE%B5%CE%B7%CE%BB%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1&dq=[27.04.2015] . Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
90	plenary	ολομέλεια	IATE. Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Ιούλιος 2013): http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+RULES-EP+20140203+0+DOC+PDF+V0//EL&language=EL (14.2.2014). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1

91	preliminary evidence	προκαταρκτικά αποδεικτικά στοιχεία	Ταμβάκης, Π. (2010). Αποτίμηση κινδύνων με τη χρήση αυτοματοποιημένων μεθόδων επισκόπησης. Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών. Πολυτεχνική Σχολή. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Ανακτήθηκε από: https://ikee.lib.auth.gr/record/125911
92	principle of complementarity	αρχή της συμπληρωματικότητας	Καρανικόλα, Β. (2017). Η αρχή της συμπληρωματικότητας: μία συγκριτική ανάλυση της νομολογίας μεταξύ των ad hoc ποινικών δικαστηρίων, του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για την πρώτη Γιουγκοσλαβία, του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για τη Ρουάντα και του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου. Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Ανακτήθηκε από: http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&lang=el&pid=iid:18184
93	prisoner	κρατούμενος	IATE. Ποινικός Κώδικας, άρθρο 172§1 [08.03.2017]. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
94	procedural	διαδικαστικό	IATE. Γενική Έκθεση Ε.Κ., 1990. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
95	prosecution	δίωξη	IATE. Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν Ν 2514/97, ΦΕΚ 140/97, Τίτλος 3, κεφ. 2, άρθ. 49, δ' Σύμβαση των Βρυξελλών του 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, άρθ. 5.4, ΕΕ C 27/1998' Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, άρθ. 5, παρ. 4, ΕΕ L 012/2001 CELEX:32001R0044/EL. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
96	prosecution service	εισαγγελική αρχή	IATE. Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν, Ν 2514/97, Τίτλος 3, κεφ. 1, άρθ. 40, παρ. 4, ΦΕΚ 140/97. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1693307659287/1
97	Prosecutor General	Γενικός Εισαγγελέας	IATE. Συμβούλιο - ΕΛ. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
98	ratification	επικύρωση	IATE. Σύμβαση της Βιέννης περί του Δικαίου των Συνθηκών, ΦΕΚ 141/1974, ΣΔΣ 1974, άρθ. 2, παρ. 1, στοιχείο β) και άρθ. 82, επικεφαλίδα. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
99	refugee	πρόσφυγας	IATE. UNHCR Greece, Η Σύμβαση του 1951 σχετικά με το Καθεστώς των Προσφύγων. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
100	regime	καθεστώς	IATE. Μόνιμη Ομάδα Τηλεπικοινωνιακής Ορολογίας(Μ.Ο.Τ.Ο.-Ο.Τ.Ε.). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
101	repercussion	συνέπεια	Μενγκ-Παπαντώνη, Μ. (2019). Οι συνέπειες του (επικείμενου) Brexit στην ελευθερία εγκατάστασης εταιρειών. Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Ανακτήθηκε από: http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&lang=el&pid=iid:20199

102	restrictive measures	περιοριστικά μέτρα	IATE. Απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2021/1000 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 2021 για την τροποποίηση της απόφασης 2013/184/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Μιανμάρ/Βιρμανία. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
103	retraumatisation	επαναστιγματισμός	Παραδεισοπούλου, Κ. (2012). Διαδρομές ένταξης και διαμόρφωσης της ταυτότητας των Ποντίων προσφύγων. Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Ανακτήθηκε από: http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&pid=iid:5334&lang=en
104	revenue services	υπηρεσίες δημοσίων εσόδων	Φορολογική διοίκηση και διαχείριση δημοσίων οικονομικών. Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ανακτήθηκε από: https://reform-support.ec.europa.eu/what-we-do/revenue-administration-and-public-financial-management_el
105	Rome Statute of the International Criminal Court (ICC)	Καταστατικό της Ρώμης του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (ICC)	Νίκου, Δ. (2020). Τα βασανιστήρια ως έγκλημα πολέμου και έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, μέσα από το Διεθνές Δίκαιο και τη δράση του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου: η περίπτωση του Αφγανιστάν. Πάντειο Πανεπιστήμιο Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών. Ανακτήθηκε από: http://pandemos.panteion.gr/index.php?op=record&pid=iid:20677&lang=en
106	rule of law	κράτος δικαίου	IATE. Μάνεσης, Ελληνικό Συνταγματικό Δίκαιο, 1963, σ. 410. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1693307659287/1
107	sanction	κύρωση	IATE. Οδηγία 2006/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των ελαχίστων προδιαγραφών υγείας και ασφάλειας όσον αφορά στην έκθεση των εργαζομένων σε κινδύνους προερχόμενους από φυσικούς παράγοντες (τεχνητή οπτική ακτινοβολία) (19η ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 89/391/EOK). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
108	satellite imagery	δορυφορικές εικόνες	IATE. Institution: EEA; Title: GEMET - GEneral Multilingual Environmental Thesaurus; Publication Year: 1999; Publication Month: August; Volume No: 5. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
109	sentence to life	καταδικάζω ισόβια	Καλορμάκη, Σ. (2014). Διεθνής Σύμβαση για την Κατάργηση κάθε Μορφής Φυλετικών Διακρίσεων. Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων. Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας. Α.Τ.Ε.Ι. Κρήτης. Ανακτήθηκε από: chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://apothesis.lib.hmu.gr/bitstream/handle/20.500.12688/5613/KalormakiSofia2014.pdf?sequence=1&isAllowed=y
110	spoils of war	λάφυρα πολέμου	Καλλονιάτη, Π. (Σεπτέμβριος 2020). Οι αρχιτεκτονικοί σχεδιασμοί του φυσικού μουσείου και της ψηφιακής εκδοχής του αντίστοιχα, και η επίδραση τους στην μουσειακή εμπειρία. Τμήμα Διοίκησης Πολιτισμικών Μονάδων (ΔΠΜ). Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Ανακτήθηκε από: https://apothesis.eap.gr/archive/item/148568

111	statute of limitations	παραγραφή	IATE. ΟΜΑΔΑ-Γ.Κατσαράκης-ΕΛΕΤΟ (Ελληνική Εταιρεία Ορολογίας). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
112	subsidiary	θυγατρική	IATE. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1126/2008 της Επιτροπής, της 3ης Νοεμβρίου 2008, για την υιοθέτηση ορισμένων διεθνών λογιστικών προτύπων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
113	superior responsibility	ευθύνη ανωτέρων	Σαδικάκη, Ε. (2019). Η ευθύνη ανωτέρων στο πλαίσιο του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου: προς αναζήτηση ενός δικαιοκρατικού μοντέλου της ευθύνης. Τμήμα Νομικής. Νομική Σχολή. Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Ανακτήθηκε από: https://ikee.lib.auth.gr/record/304440
114	synergy	συνεργεία	IATE. Ανακοίνωση της Επιτροπής: Συνέργεια του Ευξείνου Πόντου - μία νέα πρωτοβουλία περιφερειακής συνεργασίας CELEX:52007DC0160/EL. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
115	task force	ομάδα κρούσης	IATE. Γλωσσάριο Eurojust 2014 (επικυρώθηκε από το εθνικό γραφείο της Eurojust). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
116	territory	επικράτεια	IATE. Σύμβαση της Βιέννης περί του Δικαίου των Συνθηκών, ΦΕΚ 141/1974, ΣΔΣ 1974, άρθρο 29. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691150598155/1
117	terrorism	τρομοκρατία	IATE. (1) Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο 88, CELEX:12016ME/TXT/EL // (2) Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας (2002/475/ΔΕΥ), CELEX:32002F0475/EL // (3) Ποινικός Κώδικας, άρθρα 182Α, 187Α και 187Β. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
118	testify	καταθέτω	IATE. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1206/2001 του Συμβουλίου της 28ης Μαΐου 2001 για τη συνεργασία μεταξύ των δικαστηρίων των κρατών μελών κατά τη διεξαγωγή αποδείξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις . Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
119	The International Impartial and Independent Mechanism for Syria (IIIM);	Ο διεθνής αμερόληπτος και ανεξάρτητος μηχανισμός για τη Συρία (IIIM)	Το Συμβούλιο εγκρίνει στρατηγική της ΕΕ για τη Συρία. Ευρωπαϊκό Συμβούλιο - Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ανακτήθηκε από: https://www.consilium.europa.eu/el/press/press-releases/2017/04/03/fac-conclusions-syria/
120	torture	βασανιστήρια	IATE. Νόμος 1782/1988 Κύρωση της σύμβασης κατά των βασανιστηρίων και άλλων τρόπων σκληρής, απάνθρωπης ή ταπεινωτικής μεταχείρισης ή τιμωρίας, ΦΕΚ 116/Α/3-6-1988 (άρθρο 1 παρ. 1). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1

121	treaty	συνθήκη	IATE. ΝΔ 402 Περί κυρώσεως της Συμβάσεως της Βιέννης περί του δικαίου των συνθηκών, άρθ. 2, παρ. 1, στοιχείο α), ΦΕΚ 141/23.5.74, ΣΔΣ 1974. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
122	trial	δίκη	IATE. Γλωσσάριο Eurojust 2014 (επικυρώθηκε από το εθνικό γραφείο της Eurojust). Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
123	victim	θύμα	IATE. Ποινικός Κώδικας, άρθρο 352Α§1. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
124	violation	παραβίαση	IATE. Σύμβαση της Βιέννης περί του Δικαίου των Συνθηκών, ΦΕΚ 141/1974, ΣΔΣ 1974, άρθρο 46,1. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
125	war crime	έγκλημα πολέμου	IATE. (1) Ν 3003/2002: Κύρωση Καταστατικού Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου // (2) Απόφαση 2003/335/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη διεύρυνση και τη δίωξη της γενοκτονίας, των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και των εγκλημάτων πολέμου CELEX:32003D0335/EL. Ανακτήθηκε από: https://iate.europa.eu/search/result/1691111076981/1
126	witness tampering	επηρεασμός μαρτύρων	Ο περί Ποινικού Κώδικα Νόμος (ΚΕΦ.154). Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος. CYLAW. Ανακτήθηκε από: http://www.cylaw.org/nomoi/enop/ind/0_154/section-sc3b3396e2-dd1e-4751-ad5e-6c5b97c80245.html